ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

គោលការណ៍ណែនាំ

ស្តីពី

ការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ

រៀបចំដោយៈ ក្រសួងផែនការ

រាជធានីភ្នំពេញ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៨

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

គោលការណ៍ណែនាំ

ស្តីពី

ការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ

រៀបចំដោយ៖ ក្រសួងផែនការ

គាំទ្រដោយ៖ CCCA

រាជធានីភ្នំពេញ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៨

បុព្វកថា

ប្រទេសកម្ពុជា បានរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្រ្តអភិវឌ្ឍន៍ជាតិរបស់ខ្លួនបានចំនួន៥លើករួចមកហើយចាប់តាំងពីឆ្នាំ១៩៩៦ ហើយបច្ចុប្បន្នកំពុងអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្រ្តអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ២០១៤-២០១៨ ដែលជាផែនការអភិវឌ្ឍន៍លើកទី៥ ដែលមានចែងអំពីគោលនយោបាយនិងគោលដៅអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដែលត្រូវអនុវត្តក្នុងរយៈពេល០៥ឆ្នាំ។ ដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍របស់ប្រទេស ចាំបាច់ត្រូវរៀបចំឲ្យមានផែនការអភិវឌ្ឍន៍និងការប្តេជ្ញាចិត្តផ្នែកធនធាននៅគ្រប់កម្រិត។

នៅថ្នាក់ជាតិ ការទទួលខុសត្រូវផ្នែករៀបចំផែនការនិងថវិកាត្រូវធ្វើប្រតិភូកម្មទៅឲ្យក្រសួង ស្ថាប័ន។ ដើម្បីអនុវត្តការទទួលខុសត្រូវនេះប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវរៀបចំគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្រ្ត និងកម្មវិធីនានាដាក់បញ្ចូលក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្រ្តអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យរបស់ខ្លួន ដែលបានបន្សុំជាមួយផែនការយុទ្ធសាស្រ្តអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។ ដូចនេះ ក្រសួងផែនការផ្តួចផ្តើមរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់រៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្រ្តអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យនេះឡើងបន្ថែមលើគោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់រៀបចំផែនការនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ។ ដោយសារទំនាក់ទំនងរវាងដំណើរការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍វិស័យ និងផែនការថ្នាក់ក្រោមជាតិ គោលការណ៍ណែនាំទាំងពីរនេះនឹងត្រូវប្រើប្រាស់រួមគ្នាសម្រាប់វិស័យមួយចំនួន។ គោលការណ៍ណែនាំនេះក៏បានទទួលស្គាល់ថាគោលការណ៍ណែនាំអន្តរវិស័យផ្សេងទៀត ដូចជាយេនឌ័រ ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុជាដើម ត្រូវបានរៀបចំឡើងជាឧបករណ៍បំពេញបន្ថែមសម្រាប់ដំណើរការរៀបចំផែនការទាំងមូល។

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្រ្តអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ អនុលោមតាមគោលការណ៍មូលដ្ឋាននៃការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍ ដូចជាការចូលរួមពេញលេញក្នុងដំណើរការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍ ផែនការដែលផ្អែកលើភស្តុតាង បន្សុំជាមួយផែនការយុទ្ធសាស្រ្តអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ និងចក្ខុវិស័យជាតិ ការធ្វើសមាហរណកម្មគោលនយោបាយ និងបញ្ហាអន្តរវិស័យ អាណត្តិរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នយោងតាមសមត្ថភាពបច្ចេកទេសរបស់ខ្លួន តម្លាភាព និងប្រសិទ្ធភាពចំណាយក្នុងការផ្តល់សេវា។

ក្នុងនាមរាជរដ្ឋាភិបាលនិងក្រសួងផែនការ ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់គ្រប់អ្នកមានចំណែកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដែលបានផ្តល់ការចូលរួមចំណែកដ៏មានតម្លៃក្នុងការរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំនេះ ជាពិសេស **ឯកឧត្តម ថេង បញ្ញាធន** ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាទទួលបន្ទុកអគ្គនាយកផែនការ និងសហការី ដែលបានរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំនេះឡើង។ លើសពីនេះទៀត ខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់UNFPA ដែលបានផ្តល់ការគាំទ្រហិរញ្ញវត្ថុដល់ក្រសួងផែនការ ជាពិសេសដលល់ការរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំនេះ និងCCCA ដែលបានផ្តល់ការគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសក្នុងការដាក់បញ្ចូលការប្រែប្រួលអាកាសធាតុលម្អិតក្នុងគោលការណ៍ណែនាំនេះ ។

គោលការណ៍ណែនាំនេះ មានគោលបំណងគាំទ្រដល់ការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្រ្តអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ ដែលមានលក្ខណៈស្តង់ដា ដែលជួយដល់ការអនុវត្តផែនការនានានិងគាំទ្រដល់ការតាមដាននិងវាយតម្លៃវឌ្ឍនភាពការអនុវត្តនិងការសម្រេចបានគោលដៅរបស់ផែនការយុទ្ធសាស្រ្តអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ និងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍

ប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា។ ដូចនេះ ខ្ញុំសូមស្នើដល់ក្រសួង ស្ថាប័នទាំងអស់ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតប្រើប្រាស់គោលការណ៍ណែនាំនេះក្នុងការរៀបចំ និងអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យរបស់ខ្លួនឲ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

រាជធានីភ្នំពេញ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៨

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងផែនការ

ឆាយ ថន

មាតិកា

បុព្វកថា i

មាតិកា ii

ជំពូកទី១៖ សេចក្តីផ្តើម 1

១.១ ចេនាសម្ព័ន្ធនៃគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ 1

១.២ សាវតា.. 1

១.៣ មូលហេតុ.. 2

១.៤ គោលបំណង 2

១.៥ អ្នកប្រើប្រាស់ 3

ជំពូកទី២៖ ក្របខ័ណ្ឌស្ថាប័នសម្រាប់រៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ.............................. 4

២.១ ក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់ការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ 4

២.១.១ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍រយៈពេលវែង 5

២.១.២ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍រយៈពេលមធ្យម 5

២.១.៣ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍រយៈពេលខ្លី 6

២.២ ដំណើរការពិគ្រោះយោបល់និងអនុម័តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ 6

២.៣ ការរៀបចំស្ថាប័នសម្រាប់រៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ 7

ជំពូកទី៣៖ ដំណើរការនៃការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ 10

៣.១ ទម្រង់របស់ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ 10

៣.៣ ដំណាក់កាលនៃការរៀបចំផ.យ.អ.វ.. 13

៣.៣ ពេលវេលាសម្រាប់រៀបចំផ.យ.អ.វ. 23

ជំពូកទី៤៖ ដំណើរការអនុវត្ត ផ.យ.អ.វ... 24

៤.១ ការទទួលខុសត្រូវសម្រាប់ការអនុវត្តផ.យ.អ.វ. 24

៤.២ សង្គតិភាពរវាងក្របខ័ណ្ឌចំណាយរយៈពេលមធ្យមជាមួយផ.យ.អ.ជ.និងផ.យ.អ.វ.............. 24

៤.៣ ការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំ.. 24

៤.៤ ការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ.. 25

បញ្ជីរូបភាព

រូបភាពទី១ : ក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់រៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ 4
រូបភាពទី២ : ដំណើរការនៃការរៀបចំផ.យ.អ.ជ. 6
រូបភាពទី៣ : ដំណើរការនៃការរៀបចំផ.យ.អ.វ. 6
រូបភាពទី៤ : ចង្វាក់លទ្ធផល 19
រូបភាពទី៥ : នីតិវិធីក្នុងការត្រួតពិនិត្យតាមដានផ.យ.អ.វ. 20

បញ្ជីប្រអប់

ប្រអប់ទី១ : ទម្រង់ស្តង់ដារបស់ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ 9

បញ្ជីតារាង

តារាងទី១ : ទំនាក់ទំនងរវាងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សំខាន់ៗជាមួយផ.យ.អ.ជ. 16
តារាងទី២ : រចនាសម្ព័ន្ធនិងមាតិការបស់តារាងក្របខ័ណ្ឌតក្កៈ 17
តារាងទី៣ : សកម្មភាពនិងពេលវេលាសម្រាប់រៀបចំផ.យ.អ.វ. 22

បញ្ជីឧបសម្ព័ន្ធ

ឧបសម្ព័ន្ធទី១ : ម៉ាទ្រីចស្តីពីតម្រូវការចំណាយ 25
ឧបសម្ព័ន្ធទី២ : ម៉ាទ្រីចស្តីពីការតាមដានត្រួតពិនិត្យការអនុវត្ត 25

ជំពូកទី១

សេចក្ដីផ្ដើម

១.១ រចនាសម្ព័ន្ធនៃគោលការណ៍ណែនាំស្ដីពីរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ

គោលការណ៍ណែនាំស្ដីពីរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ មានជំពូក ដូចខាងក្រោម៖

- **ជំពូកទី១ សេចក្ដីផ្ដើម** បង្ហាញអំពីរចសម្ព័ន្ធរបស់គោលការណ៍ណែនាំស្ដីពីរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ សារតា មូលហេតុ គោលបំណង និងអ្នកប្រើប្រាស់គោលការណ៍ណែនាំស្ដីពីរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យនេះ។
- **ជំពូកទី២ ក្របខ័ណ្ឌស្ថាប័នសម្រាប់រៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ** បង្ហាញអំពីដំណើរការរៀបចំ ការពិគ្រោះយោបល់ ការអនុម័ត និងរចនាសម្ព័ន្ធសម្រាប់រៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ។
- **ជំពូកទី៣ ដំណើរការនៃការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ** បង្ហាញអំពីរចនាសម្ព័ន្ធស្ដង់ដាសម្រាប់ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ ដំណាក់កាល និងរយៈពេលសម្រាប់នៃការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ។
- **ជំពូកទី៤** ដំណើរការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ បង្ហាញអំពីការទទួលខុសត្រូវក្នុងការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យសង្គតិភាពក្របខ័ណ្ឌចំណាយរយៈពេលមធ្យមជាមួយផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ និងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ ការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំ និងការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ។

១.២ សារតា

ក្រសួងផែនការមានតួនាទីក្នុងការផ្ដល់ការណែនាំ រៀបចំ និងគ្រប់គ្រងការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គមកិច្ច និងគ្រប់គ្រងដំណើរការផលិតស្ថិតិជាតិសម្រាប់គាំទ្រដល់ការរៀបចំផែនការ និងសម្រាប់វាស់វែងវឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តផែនការ។

ដើម្បីសម្រេចបានការអភិវឌ្ឍប្រកបដោយចីរភាព កម្ពុជាត្រូវមានការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍និងមានការប្តេជ្ញាចិត្តផ្នែកធនធានមនុស្សនិងហិរញ្ញវត្ថុឲ្យមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់។ នៅថ្នាក់ជាតិ ក្រសួង ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវក្នុងការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍ និងថវិកាសម្រាប់វិស័យរបស់ខ្លួន និងសម្រាប់ថ្នាក់ក្រោមជាតិក្រុមប្រឹក្សាខេត្ត ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ឃុំសង្កាត់ ទទួលខុសត្រូវក្នុងការរៀបចំផែនការនិងថវិការបស់ខ្លួន។ ដើម្បីអនុវត្តតួនាទីនេះឲ្យមានប្រសិទ្ធភាព ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវរៀបចំគោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងកម្មវិធីនានា ដាក់បញ្ចូលក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ ដែលបន្សុីជាមួយគោលនយោបាយអាទិភាព

របស់ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។ ការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ ត្រូវគោរពតាមគោលការណ៍ណែនាំដែលចេញដោយក្រសួងផែនការ។

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យនេះ ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយផ្អែកលើការវិភាគលើយន្តការរៀបចំផែនការតាមវិស័យបច្ចុប្បន្ន ដើម្បីទទួលបានជាបទពិសោធន៍និងមេរៀនល្អៗដែលមានស្រាប់ និងតម្រូវការក្នុងការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍របស់កម្ពុជា។

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យនេះ អនុលោមតាមគោលការណ៍មូលដ្ឋាននៃការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍ ដូចជា ភស្តុតាង ការចូលរួម ស្តង់ដា និងការបន្សុីជាមួយផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិនិងចក្ខុវិស័យរបស់ជាតិ ការធ្វើសមាហរណកម្មបញ្ហា និងគោលនយោបាយអន្តរវិស័យ ការបំពេញតួនាទីរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន ដោយយោងតាមសមត្ថភាពបច្ចេកទេសនិងការគាំទ្រ តម្លាភាព និងតម្លៃសម្រាប់ថវិកាក្នុងការផ្តល់សេវា ព្រមទាំងការសមាហរណកម្មសិទ្ធិមនុស្សទៅក្នុងគោលនយោបាយ ផែនការ និងកម្មវិធីនានា។

១.៣ មូលហេតុ

ក្រសួង ស្ថាប័ន ត្រូវមានការយល់ដឹងអំពីគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍របស់ជាតិ និងត្រូវរៀបចំនិងអនុវត្តផែនការយុទ្ធ-សាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ ដែលបន្សុីជាមួយផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។ បច្ចុប្បន្ននេះ ក្រសួង ស្ថាប័នជាច្រើនពុំទាន់មានផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យរបស់ខ្លួនទេ ហើយក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលមានផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យរួចហើយ ដំណើរការនៃការរៀបចំពុំទាន់ត្រឹមត្រូវតាមក្របខ័ណ្ឌការរៀបចំផែនការ និងមិនទាន់មានការបន្សុីពេញលេញជាមួយផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។ ការបន្សុីផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យជាមួយផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ គឺជាបញ្ហាប្រឈមមួយដោយសារអាទិភាពដែលបានលើកឡើងក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ អាចមិនមានសង្គតិភាពជាមួយអាទិភាពដែលមានចែងក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានេះ ក្រសួងផែនការបានរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំនេះ សម្រាប់គាំទ្រដល់ការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យដែលមានការបន្សុីគ្នាជាមួយផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ដូចជា ពេលវេលា គោលបំណង យុទ្ធសាស្ត្រ និងកម្មវិធីជាដើម។

១.៤ គោលបំណង

គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យនេះ ត្រូវបានរៀបចំឡើង ក្នុងគោលបំណង ដើម្បី៖

- ផ្តល់ទម្រង់រួមមួយសម្រាប់រៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យដែលមានការបន្សុីគ្នាជាមួយផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។
- សម្របសម្រួលការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យដោយផ្អែកលើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ និងការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថវិកានិងផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំដោយផ្អែកលើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ។

- ធានាថាផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យត្រូវបានរៀបចំឡើង សម្រាប់គាំទ្រការសម្រេចបានគោលបំណងអភិវឌ្ឍន៍របស់ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។
- ធានាថាផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យមានទម្រង់ស្តង់ដារួម និងមានពេលវេលាដូចគ្នាសម្រាប់ផែនការអភិវឌ្ឍន៍រយៈពេលមធ្យម ដូចជាផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ និងធានាថាបានដាក់បញ្ចូលបញ្ហាអន្តរវិស័យដែលបានកំណត់ក្នុងដំណើរការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។
- ផ្តល់ជាមូលដ្ឋានសម្រាប់រៀបចំផែនការសកម្មភាព និងថវិកាប្រចាំឆ្នាំនៅថ្នាក់ជាតិ សម្រាប់រយៈពេលនៃផែនការ និង
- ផ្តល់ជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការអនុវត្ត ការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិឲ្យមានប្រសិទ្ធភាពនៅតាមវិស័យ

១.៥ អ្នកប្រើប្រាស់

អ្នកប្រើប្រាស់គោលការណ៍ណែនាំនេះសំខាន់ៗ គឺក្រសួង ស្ថាប័ន និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដែលធ្វើការងារពាក់ព័ន្ធនឹងការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ ដែលមានដូចខាងក្រោមៈ

- ក្រសួងផែនការ សម្រាប់ការផ្តល់ការណែនាំរួមដល់ដំណើរការនៃការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ។
- ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់ការបូកសរុបថវិការបស់ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យតាមរយៈផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថវិកាទៅក្នុងថវិកាជាតិ។
- សមាជិកនៃក្រុមការងារតាមវិស័យ ដែលមានតួនាទីក្នុងសម្របសម្រួល រៀបចំ តាមដាន វាយតម្លៃ និងធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីគោលដៅនិងចក្ខុវិស័យ ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយ ផែនការ និងការសម្រេចបាននៃការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន។
- វិស័យឯកជន ដែលមានបំណងក្នុងការធ្វើសមាហរណកម្មសកម្មភាពរបស់ខ្លួនទៅក្នុងផែនការសកម្មភាពនៅក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ។
- ដៃគូអភិវឌ្ឍ និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល ដែលត្រូវការកំណត់អាទិភាពសម្រាប់គាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍតាមវិស័យ។
- គ្រឹះស្ថានសិក្សា សម្រាប់ធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃសិក្សាស្រាវជ្រាវនានា។
- ទីប្រឹក្សា ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការគាំទ្រដល់ការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ។

ជំពូកទី២

ក្របខ័ណ្ឌស្ថាប័នសម្រាប់រៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ

២.១ ក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់ការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ

ក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់ការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ បានកំណត់ពីគោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍រយៈពេលវែងនិងមធ្យមក្នុងការសម្រេចបានចក្ខុវិស័យជាតិរួម។ ក្របខ័ណ្ឌនេះត្រូវបានអនុវត្តតាមរយៈក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់ការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍រយៈពេលវែង ដែលអាចមានយ៉ាងតិចរយៈពេល១០ឆ្នាំ ដូចជា ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិរយៈពេល១០ឆ្នាំ ក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់ការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍រយៈពេលមធ្យម ដូចជាផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិរយៈពេល៥ឆ្នាំ ព្រមទាំងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ រួមទាំងថវិកានិងផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំ។

រូបភាពទី១ : ក្របខ័ណ្ឌសម្រាប់រៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ

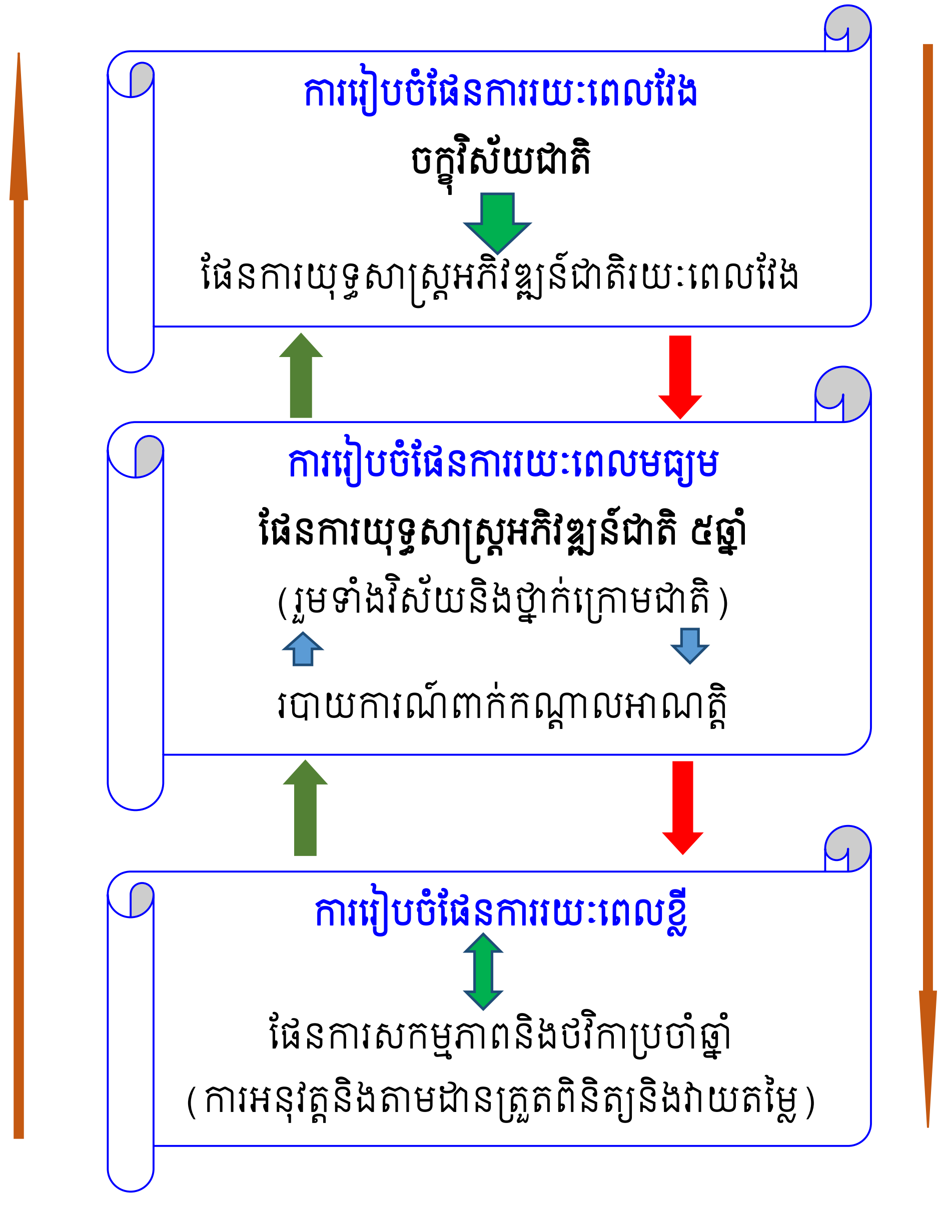

២.១.១ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍រយៈពេលវែង

បច្ចុប្បន្ន កម្ពុជាពុំទាន់មានផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិរយៈពេលវែងទេ មានតែផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិរយៈពេលមធ្យម។ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិរយៈពេល៥ឆ្នាំដំបូង គឺផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច ២០០១-២០០៥ ហើយបច្ចុប្បន្ន គឺផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ២០១៤-២០១៨។ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិរយៈពេល១០ឆ្នាំឬវែងជាងនេះ នឹងផ្តល់ជាការតម្រង់ទិសយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ៥ឆ្នាំ។

២.១.២ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍រយៈពេលមធ្យម

ក. ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ៥ឆ្នាំ

ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ៥ឆ្នាំ គឺជាឧបករណ៍សម្រាប់កំណត់អាទិភាពរបស់គោលនយោបាយ កម្មវិធី និងសកម្មភាពនានារបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនិងសម្រាប់កៀរគរធនធានពីប្រភពខាងក្រៅ។ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ គ្របដណ្តប់ចំណុចដូចខាងក្រោម៖

- ទស្សនទានទូទៅស្តីពីការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច រួមមានការសម្រេចបានផ្នែកម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច បញ្ហាប្រឈម និងកាលានុវត្តភាពសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍ។
- ខ្លឹមសាររបស់ផែនការដែលមានសង្គតិភាពជាមួយចក្ខុវិស័យជាតិ រួមមាន គោលនយោបាយ គោលបំណង យុទ្ធសាស្ត្រ និងអន្តរាគមន៍នានា។
- សមិទ្ធផលក្នុងការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិអាណត្តិមុន
- កម្មវិធី និងគម្រោងអភិវឌ្ឍន៍អាទិភាព
- យុទ្ធសាស្ត្រនិងការរៀបចំសម្រាប់ការអនុវត្តនិងការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ
- តួនាទីរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗ ដូចជា ក្រសួង ស្ថាប័ន វិស័យឯកជន ដៃគូអភិវឌ្ឍ និងអង្គការសង្គមស៊ីវិល

អាទិភាព ដែលមានចែងក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិផ្តល់ជាការតម្រង់ទិសសម្រាប់ការបែងចែកធនធានសាធារណៈនិងត្រូវធ្វើការប៉ាន់ស្មានចំណាយតាមឆ្នាំ។ លើសពីនេះទៀត សូចនាករនិងចំណុចដៅប្រចាំឆ្នាំត្រូវកំណត់ឲ្យបានច្បាស់លាស់នៅក្នុងផែនការ ដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃការសម្រេចបាននៃការអនុវត្តផែនការ។

ខ. ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ

ក្រសួង ស្ថាប័ន ត្រូវរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ ដែលមានសង្គតិភាពជាមួយគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍រយៈពេលវែង។ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យផ្តល់ជាការតម្រង់ទិសយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងវិស័យខ្លួន ដែលត្រូវមានសង្គតិភាពជាមួយអាទិភាពនិងរយៈពេលរបស់ផ.យ.អ.ជ.។ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យត្រូវធានាថាវិស័យមានលទ្ធភាពបំពេញតួនាទីវិស័យដូចបានកំណត់ក្នុងផ.យ.អ.ជ.។ ផែនការ

យុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យត្រូវកំណត់អំពីអន្តរាគមន៍នានា រួមមានសូចនាករធាតុចូល ធាតុចេញ និង ចំណុចដៅលម្អិត ដើម្បីសម្រេចបានគោលបំណងនីមួយៗនៅក្នុងវិស័យ។

២.១.៣ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍រយៈពេលខ្លី

ក្រសួង ស្ថាប័ន ត្រូវរៀបចំផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំ ដែលមានសង្គតិភាពជាមួយអាទិភាពនានានៅក្នុង ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យនិងផ.យ.អ.ជ.។

២.២ ដំណើរការពិគ្រោះយោបល់និងអនុម័តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ

ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ ត្រូវអនុលោមតាមគោលការណ៍នៃការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍ស្តង់ដា រួមមានភស្តុតាង (ទិន្នន័យច្បាស់លាស់) ការចូលរួម ស្តង់ដានីយកម្ម និងការបន្ស៊ីជាមួយចក្ខុវិស័យជាតិ និង ផ.យ.អ.ជ. ការបញ្ចូលបញ្ហាអន្តរវិស័យ អាណត្តិរបស់វិស័យ សមត្ថភាពនិងការគាំទ្រ ការគាំទ្រដល់សមត្ថភាព គ្រប់គ្រងនិងបច្ចេកទេស តម្លាភាព និងប្រសិទ្ធភាពចំណាយដើម្បីជៀសវាងភាពត្រួតគ្នាក្នុងការផ្តល់សេវា។ ដើម្បីធានាគោលការណ៍ទាំងនេះ ការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យត្រូវធ្វើឡើងដោយគោរព តាមដំណើរពិគ្រោះយោបល់និងអនុម័តជាប្រព័ន្ធមួយ។

រូបភាពទី២ : ដំណើរការនៃការរៀបចំផ.យ.អ.ជ.

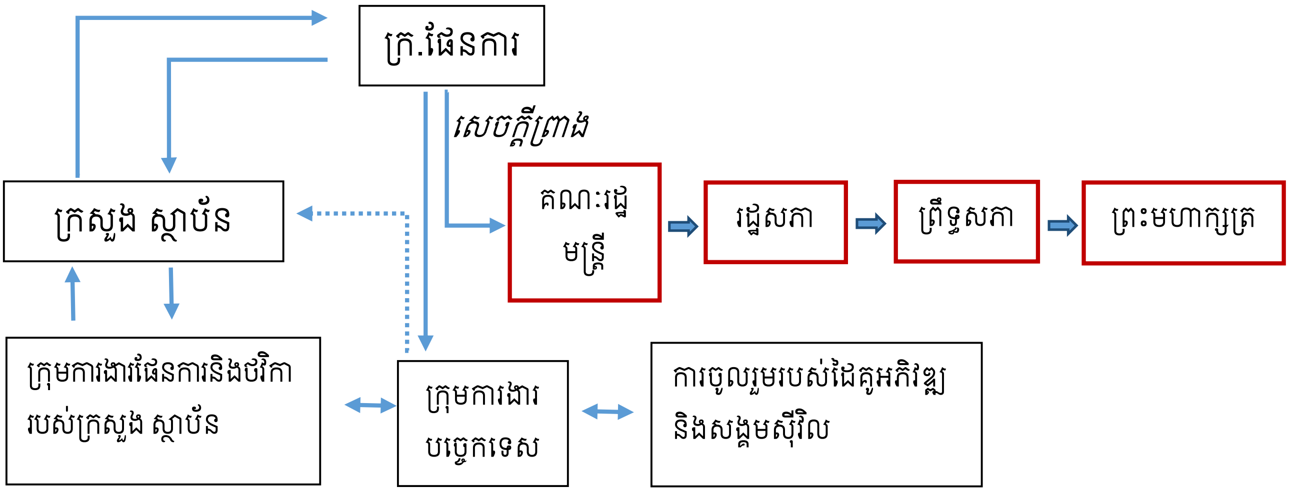

រូបភាពទី៣ : ដំណើរការនៃការរៀបចំផ.យ.អ.វ.

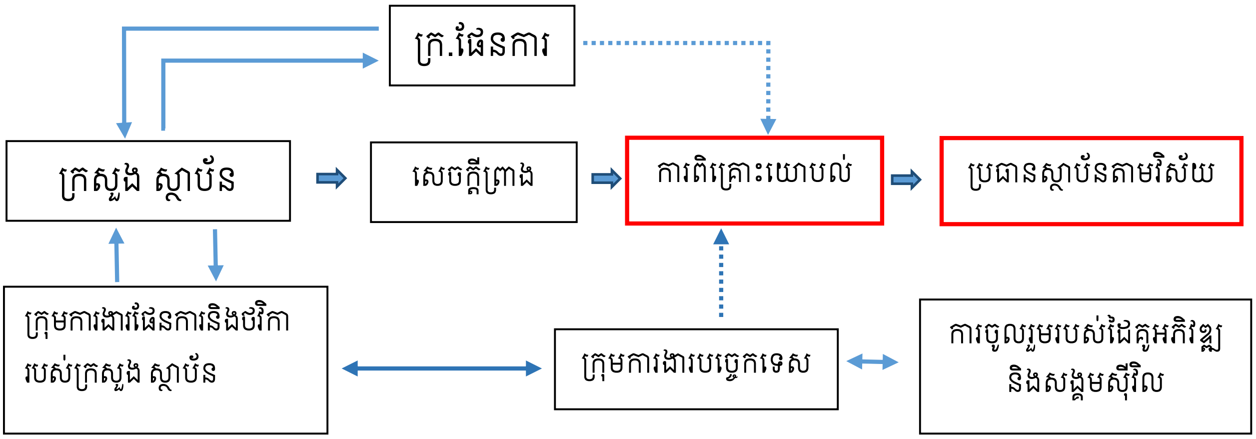

ដំណើរការរៀបចំផែនការត្រូវចាប់ផ្តើមដោយការចេញសារាចរដោយក្រសួងផែនការទៅគ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ដើម្បីជូនដំណឹងដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់អំពីការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ និងស្នើឲ្យផ្តល់ធាតុចូលរួមមានផែនការអភិវឌ្ឍន៍និងថវិកាមកក្រសួងផែនការ។ សារាចរបង្ហាញអំពីគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការរៀបចំផែនការ ទស្សនទានម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច វិស័យអាទិភាព ពេលវេលាសម្រាប់ផ្តល់ធាតុចូល និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការបែងចែកធនធានសម្រាប់កម្មវិធីនិងគម្រោង។ សារាចរ ក៏តម្រូវឲ្យក្រសួង ស្ថាប័នរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យដោយផ្អែកលើវិស័យអាទិភាពដែលបានកំណត់ក្នុងផ.យ.អ.ជ.។

ដំណើរការនៃការពិគ្រោះយោបល់

ការពិគ្រោះយោបល់នានា ត្រូវទទួលបានការឯកភាពគ្នាតាមរយៈការពិគ្រោះយោបល់ដោយមានការចូលរួមពីគ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធនៅថ្នាក់ជាតិ រួមទាំងវិស័យឯកជន ដៃគូអភិវឌ្ឍ និងសង្គមស៊ីវិល និងនៅកម្រិតម៉ាក្រូរបៀបវារៈអភិវឌ្ឍន៍ និងចំណុចដៅម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ចត្រូវមានការឯកភាពគ្នាក្នុងកិច្ចពិភាក្សារវាងស្ថាប័នកណ្តាលទាំង៤ ដែលមានក្រសួងផែនការ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ឧត្តមក្រុមប្រឹក្សាសេដ្ឋកិច្ចជាតិ និងគណៈកម្មាធិការនីតិសម្បទានិងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជានៃក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា។

ក. ការពិគ្រោះយោបល់នៅកម្រិតវិស័យ

នៅកម្រិតវិស័យ ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវរៀបចំកិច្ចពិភាក្សាឲ្យបានគ្រប់គ្រាន់ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ រួមទាំងរដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ វិស័យឯកជន និងសង្គមស៊ីវិលក្នុងដំណើរការនៃការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ។ក្រសួង ស្ថាប័នក៏ត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយដៃគូអភិវឌ្ឍដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងការកំណត់អាទិភាពនានាដែលអាចទទួលបានការគាំទ្រ។ អាទិភាពទាំងនេះ ត្រូវបង្កើតឡើងផ្ទៃក្នុងនិងត្រូវមានសង្គតិភាពជាមួយអាទិភាពជាតិ ទិសដៅយុទ្ធសាស្ត្រ និងគោលបំណងដែលមានចែងនៅក្នុងផ.យ.អ.ជ.។ ការចូលរួមរបស់ដៃគូអភិវឌ្ឍ គឺដើម្បីទទួលបានយោបល់ស្តីពីការអភិវឌ្ឍតាមវិស័យ ដែលនឹងអាចទទួលបានការគាំទ្រ។

ខ. ដំណើរការនៃការអនុម័តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ

នៅថ្នាក់ជាតិ ប្រធានស្ថាប័នតាមវិស័យត្រូវផ្តល់ការអនុម័តលើផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យបន្ទាប់ពីការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ។ ក្នុងករណីផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យណាជាផែនការដែលមានលក្ខណៈអន្តរវិស័យ ប្រធានស្ថានប័នតាមវិស័យដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអនុម័តរួមគ្នាលើផែនការនោះ។

២.៣ ការរៀបចំស្ថាប័នសម្រាប់រៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ

ក្រសួង ស្ថាប័ន

ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវបង្កើតក្រុមការងារមួយសម្រាប់ទទួលខុសត្រូវក្នុងការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យរបស់ខ្លួន។ ក្រុមការងារនេះ ត្រូវមានសមាសភាពពីមន្ត្រីទទួលបន្ទុកផែនការ មន្ត្រីទទួលបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុ មន្ត្រីបច្ចេកទេសថ្នាក់ប្រធាននាយកដ្ឋានរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ននិងតំណាងរបស់ដៃគូអភិវឌ្ឍ។ ក្រុមការងារនេះ មានតួនាទីធ្វើសុខដុមនីយកម្ម សម្របសម្រួល តាមដានត្រួតពិនិត្យ វាយតម្លៃ និងធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីចក្ខុវិស័យនិងគោលដៅរបស់វិស័យ ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយ ផែនការ និងការសម្រេចបានរបស់វិស័យ។

លក្ខន្តិកៈរបស់ក្រុមការងារ មានដូចខាងក្រោម៖

១. រៀបចំកិច្ចពិភាក្សាលើបញ្ហាគោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រពីគ្រប់អ្នកចូលរួម ដែលពាក់ព័ន្ធក្នុងវិស័យ។
២. រៀបចំនិងសម្របសម្រួលយុទ្ធសាស្ត្រវិស័យសម្រាប់ផែនការវិនិយោគនិងថវិការយៈពេលវែង មធ្យម និងខ្លី។
៣. រៀបចំសូចនាករនិងតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃការសម្រេចបានរបស់វិស័យ។
៤. ធ្វើអាទិភាពចំណាយសម្រាប់ធនធានដែលមាន និងកៀរគរធនធានសម្រាប់បំពេញបន្ថែមក្នុងដំណើរការអនុវត្តកម្មវិធីនិងគម្រោងរបស់ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ។
៥. តាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃកម្មវិធីនិងគោលនយោបាយរបស់វិស័យ។

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយមានកិច្ចសហការជាមួយក្រសួងផែនការត្រូវ៖

- ពង្រឹងការផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ និងការចំណាយលើកម្មវិធីដែលបានអនុម័ត។
- សម្របសម្រួលការត្រួតពិនិត្យនិងការរៀបចំផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំនិងថវិកា។
- ធានាថាគោលការណ៍ណែនាំស្ដីពីថវិកាប្រចាំឆ្នាំឆ្លុះបញ្ចាំងពីអាទិភាពនានាដែលមានចែងក្នុងផ.យ.អ.ជ.។
- ផ្តល់ការវិភាជថវិកាដល់ក្រសួង ស្ថាប័ន ដែលមានផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំឆ្លុះបញ្ចាំងអាទិភាពនានាដែលមានចែងក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យរបស់ខ្លួននិងមានសង្គតិភាពជាមួយផ.យ.អ.ជ.។

ក្រសួងផែនការ

ក្រសួងផែនការត្រូវដឹកនាំការងារសម្របសម្រួលការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ តាមរយៈសកម្មភាពដូចខាងក្រោម៖

- ផ្តល់ការណែនាំសម្រាប់រៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ ដើម្បីធានាឲ្យមានសង្គតិភាពរវាងយុទ្ធសាស្ត្រ កម្មវិធី និងសកម្មភាពរបស់វិស័យជាមួយគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ។
- ផ្តល់ការគាំទ្របច្ចេកទេសតាមដែលអាចធ្វើបានដល់ក្រសួង ស្ថាប័ន សម្រាប់ដំណើរការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ។
- រៀបចំសិក្ខាសាលាស្តីពីការប្រើប្រាស់គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ។
- តាមដានការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ ដើម្បីធានាថាផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យត្រូវបានបញ្ចប់ក្នុងរយៈពេលនៃការរៀបចំផែនការ ដែលបានកំណត់នៅក្នុងគោលការណ៍ណែនាំនេះ។

ទីប្រឹក្សា

ដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពរៀបចំផែនការនិងធានាភាពជាម្ចាស់ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ ត្រូវរៀបចំដោយក្រុមការងារនៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ន។ ក្នុងករណីក្រសួង ស្ថាប័នពុំមានសមត្ថភាពបច្ចេកទេសគ្រប់គ្រាន់ទាក់ទងនឹងការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យដូចមានចែងក្នុងគោលការណ៍ណែនាំនេះ ក្រសួង ស្ថាប័នអាចជួលទីប្រឹក្សាដែលមានជំនាញពាក់ព័ន្ធឲ្យមកជួយរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យនេះ។ ទីប្រឹក្សា ត្រូវជួយដល់ក្រុមការងារដើម្បីរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ និងមិនត្រូវរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យឲ្យពួកគេឡើយ នេះគឺជាលក្ខខ័ណ្ឌមួយ ដែលត្រូវចែងនៅក្នុងលក្ខន្តិកៈការងាររបស់ទីប្រឹក្សា ដើម្បីធានាថាក្រសួង ស្ថាប័នពង្រឹងសមត្ថភាពខាងក្នុង និងភាពជាម្ចាស់ក្នុងដំណើរការរៀបចំ។

ជំពូកទី៣

ដំណើរការនៃការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ

៣.១ ទម្រង់របស់ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ

ដើម្បីគាំទ្រដល់ការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យដែលមានសុខដុមនីយកម្ម និងការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃដោយប្រសិទ្ធភាពលើការអនុវត្តផ.យ.អ.ជ.តាមរយៈផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ គោលការណ៍ណែនាំនេះផ្តល់ទម្រង់ស្តង់ដារបស់ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ ដែលមានមាតិកាដូចក្នុងប្រអប់ខាងក្រោម៖

ប្រអប់ទី១ : ទម្រង់ស្តង់ដារបស់ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ

តារាងមាតិកា
បញ្ជីអក្សរបំព្រួញ
បញ្ជីតារាង
បញ្ជីរូបភាព
បុព្វកថា
ខ្លឹមសារសង្ខេប
ជំពូកទី១ : សេចក្តីផ្តើម
ជំពូកទី២ : ការវិភាគស្ថានភាព (សមិទ្ធផលនិងបញ្ហាប្រឈម)
ជំពូកទី៣ : ទិសដៅយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យ
ជំពូកទី៤ : ការរៀបចំស្ថាប័នសម្រាប់អនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ
ជំពូកទី៥ : យុទ្ធសាស្ត្រគៀរគរហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ
ជំពូកទី៦ : ការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ
ជំពូកទី៧ : សេចក្តីសន្និដ្ឋាន
ឧបសម្ព័ន្ធទី១ : ម៉ាទ្រីចស្តីពីតម្រូវការចំណាយ
ឧបសម្ព័ន្ធទី២ : ម៉ាទ្រីចស្តីពីការតាមដានត្រួតពិនិត្យការអនុវត្ត

ការពិពណ៌នាលម្អិតសម្រាប់ផ្នែកនីមួយៗមានដូចខាងក្រោម៖

បុព្វកថា

- ពិពណ៌នាអត្រាកំណើនរបស់វិស័យធៀបនឹងកំណើនប្រជាជនសម្រាប់ផែនការមុន ដើម្បីកំណត់ថាតើវិស័យមានកំណើនវិជ្ជមានឬធ្លាក់ចុះ។

- ប្រៀបធៀបការចូលរួមចំណែករបស់វិស័យទៅនឹងកំណើនឬការធ្លាក់ចុះ តាមអនុវិស័យផ្សេងៗ
- ពិពណ៌នាការសម្រេចបានរបស់វិស័យធៀបនឹងចំណុចដៅដែលបានកំណត់ក្នុងផែនការមុន
- ពិពណ៌នាការសម្រេចរបស់វិស័យធៀបនឹងចំណុចដៅសកលលោក ដូចជាគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ការចូលរួមចំណែករបស់ជាតិក្នុងការអនុវត្តអនុសញ្ញាក្របខណ្ឌសហប្រជាជាតិ ក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងទីក្រុងប៉ារីសស្តីពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ឬកម្មវិធីសកលលោកផ្សេងទៀត។
- ព្យាករណ៍សម្រាប់ផែនការបន្ទាប់ ដូចមានចែងនៅក្នុងផ.យ.អ.ជ.។
- បញ្ជាក់អំពីគោលបំណងរួមរបស់ផ.យ.អ.វ. និងពិពណ៌នាអំពីយុទ្ធសាស្ត្រ និងគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ ភាពជោគជ័យក្នុងការអនុវត្តផែនការមុន និងដំណោះស្រាយសម្រាប់បញ្ហាដែលនៅសេសសល់ ប្រសិនបើមាន សម្រាប់ដោះស្រាយនៅក្នុងផែនការបន្ទាប់។
- បញ្ជាក់អំពីគោលបំណងយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យ ដែលមានសង្គតិភាពជាមួយអាទិភាពវិស័យនៅក្នុងផ.យ.អ.ជ.។
- រៀបរាប់បញ្ហាប្រឈមចម្បងៗយ៉ាងតិច៤ក្នុងការអភិវឌ្ឍវិស័យនិងដំណោះស្រាយសម្រាប់បញ្ហាប្រឈមទាំងនេះ។
- បញ្ជាក់អំពីស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវក្នុងការអនុវត្តផែនការ ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតដែលបានចូលរួមក្នុងការរៀបចំផ.យ.អ.វ.និងការគាំទ្រសម្រាប់ការអនុវត្តផ.យ.អ.វ.។

បុព្វកថាសម្រាប់ផ.យ.អ.វ.ត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកវិស័យមួយឬលើសពីមួយប្រសិនបើជាផែនការដែលមានលក្ខណៈអន្តរវិស័យ។

ខ្លឹមសារសង្ខេប

ខ្លឹមសារសង្ខេបត្រូវរួមបញ្ចូលចំណុចមួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

- ប្រវត្តិនៃការរៀបចំផ.យ.អ.វ. រួមទាំងការពិពណ៌នាសង្ខេបអំពីដំណើរការ និងការចូលរួមរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធសំខាន់។
- ការគ្របដណ្តប់ និងទិសដៅរបស់គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ កម្មវិធី និងគម្រោងនានា និង
- ថវិកា និងលទ្ធផលរំពឹងទុករបស់វិស័យ

ជំពូកទី១ សេចក្តីផ្តើម

ជំពូកទី១ ត្រូវរួមបញ្ចូលចំណុចមួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

- សាវតា
- អាទិភាពសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍក្នុងវិស័យ
- ទំនាក់ទំនងរវាងផ.យ.អ.វ.ជាមួយផ.យ.អ.ជ.
- បេសកម្ម និងគោលបំណងយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យ
- ដំណើរការនៃការរៀបចំផ.យ.អ.វ.
- ទម្រង់របស់ផ.យ.អ.វ.

ជំពូកទី២ ការវិភាគស្ថានភាព (សមិទ្ធផល និងបញ្ហាប្រឈម)

ជំពូកទី២ ត្រូវដាក់បញ្ចូលចំណុចខាងក្រោម៖

- ស្ថានភាពរបស់វិស័យយោងតាមអាណត្តិរបស់ស្ថាប័ននៅក្នុងវិស័យ ជាពិសេស ក្រសួង ស្ថាប័ននីមួយៗត្រូវបញ្ជាក់ឲ្យបានច្បាស់លាស់នូវចំណុចខាងក្រោម៖
  - ការវិភាគស្ថានភាពនៃការសម្រេចបានការអនុវត្តកម្មវិធីនិងគម្រោងនៅក្នុងផែនការមុន
  - ការវិភាគភាពងាយរងគ្រោះពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុនៅក្នុងវិស័យនីមួយៗ ហានិភ័យសង្គមសេដ្ឋកិច្ច និងបរិស្ថានផ្សេងៗទៀត និងគំនិតផ្តួចផ្តើមដែលមានស្រាប់ ដើម្បីដោះស្រាយភាពងាយរងគ្រោះទាំងនោះ។
  - សេចក្តីសង្ខេបអំពីបញ្ហាប្រឈមនានាក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីនិងគម្រោងនៅក្នុងផែនការមុន
- សមត្ថភាពស្ថាប័នរបស់វិស័យ លើ៖
  - ធនធានហិរញ្ញវត្ថុ--សមាមាត្រនៃធនធានហិរញ្ញវត្ថុដែលត្រូវបានវិភាជសម្រាប់ក្រសួង ស្ថាប័ននៅក្នុងថវិកាជាតិ
  - ការគ្រប់គ្រងនិងការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស ដោយយោងតាមសមត្ថភាពបច្ចេកទេស
- ការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ
  - តួនាទីរបស់ផែនការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃរបស់វិស័យ
  - រចនាសម្ព័ន្ធសម្របសម្រួលក្នុងវិស័យដែលមានស្រាប់ និង
  - ប្រព័ន្ធព័ត៌មានដែលកំពុងដំណើរការក្នុងការគាំទ្រការងារតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ

ជំពូកទី៣ ទិសដៅយុទ្ធសាស្ត្ររបស់វិស័យ

ជំពូកទី៣ ត្រូវដាក់បញ្ចូលខ្លឹមសារសំខាន់ៗដូចខាងក្រោម៖

- ចក្ខុវិស័យ និងបេសកកម្មរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន
- គោលបំណងយុទ្ធសាស្ត្រ និងលទ្ធផល
- អាទិភាពរបស់វិស័យបែងចែកតាមកម្មវិធីនិងអនុកម្មវិធី
- សង្គតិភាពរវាងផ.យ.អ.វ. ជាមួយ ផ.យ.អ.ជ.និងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាពកម្ពុជា
- អាទិភាពអន្តរវិស័យ ដូចជាយេនឌ័រ ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងកំណើនបៃតង

ជំពូកទី៤ ការរៀបចំស្ថានប័នសម្រាប់អនុវត្តផ.យ.អ.វ.

ជំពូកទី៤ ត្រូវពិពណ៌នាចំណុចខាងក្រោម៖

- ការរៀបចំសម្រាប់សម្របសម្រួលការអនុវត្តផ.យ.អ.វ. សម្រាប់ក្នុងក្រសួងនិងអន្តរក្រសួង។
- ការរៀបចំប្រកបដោយចីរភាព--ពិពណ៌នាអំពីចីរភាពរបស់ស្ថាប័ន កម្មវិធី និងថវិកា។

ជំពូកទី៥ យុទ្ធសាស្ត្រហិរញ្ញប្បទានសម្រាប់ផ.យ.អ.វ.

ជំពូកទី៥ ត្រូវបង្ហាញអំពីផែនការថវិកា រួមទាំងយុទ្ធសាស្ត្រកៀរគរធនធាននិងការចំណាយ ដោយដាក់បញ្ចូល៖

- ការប៉ាន់ស្មានហិរញ្ញប្បទានលើថវិកាជាតិនិងថវិកាពីដៃគូអភិវឌ្ឍ

- គម្លាតធនធានដែលត្រូវការនិងយុទ្ធសាស្ត្រក្នុងការកៀរគរធនធានបន្ថែមសម្រាប់បំពេញគម្លាតនេះ
- ការប៉ាន់ស្មានចំណាយប្រចាំឆ្នាំ (ចំណាយមូលធននិងចំណាយចរន្ត) របស់កម្មវិធីអាទិភាពនិងចំណាយរបស់ផែនការទាំងមូល (ចំណាយមូលធននិងចំណាយចរន្ត)
- ទំនាក់ទំនងផែនការហិរញ្ញវត្ថុរបស់វិស័យជាមួយចំណាយប៉ាន់ស្មានរបស់ផយអជនិងក្របខ័ណ្ឌចំណាយរយៈពេលមធ្យម
- ចំណាយរបស់ផ.យ.អ.វ.នីមួយៗត្រូវផ្អែកលើការប៉ាន់ស្មានចំណាយច្បាស់លាស់ដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយសូចនាករ និងប្រភពធនធាន។

ជំពូកទី៦ ការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ

ជំពូកទី៦ ត្រូវពិពណ៌នាចំណុចខាងក្រោម៖

- និយមន័យច្បាស់លាស់លើសូចនាករជាតុចូល សូចនាករជាតុចេញ សូចនាករលទ្ធផល និងសូចនាករឥទ្ធិពល
- កាលបរិច្ឆេទនៃកិច្ចប្រជុំផ្ទៃក្នុងក្រសួង ស្ថាប័ន ដើម្បីវាយតម្លៃវឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តផែនការ
- កាលបរិច្ឆេទនៃការវាយតម្លៃប្រចាំឆ្នាំជាមួយគ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធ
- កាលបរិច្ឆេទនៃការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ
- កាលបរិច្ឆេទនៃការវាយតម្លៃបញ្ចប់ការអនុវត្តផែនការ

កាលបរិច្ឆេទនៃការវាយតម្លៃបញ្ចប់ការអនុវត្តផ.យ.អ.វ. ត្រូវកំណត់ឲ្យបានច្បាស់លាស់ដើម្បីធានាថាលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃនេះគាំទ្រដល់ការតាមដានត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃផ.យ.អ.ជ.។

ជំពូកទី៧ សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

៣.៣ ដំណាក់កាលនៃការរៀបចំផ.យ.អ.វ.

ការរៀបចំផយអវមានចំនួន០៩ដំណាក់កាល ដូចខាងក្រោម៖

១. ការវិភាគវិស័យ
២. ការរៀបចំគោលនយោបាយរបស់វិស័យ
៣. ការជ្រើសរើសគោលបំណងនិងអាទិភាពរបស់វិស័យ
៤. ការរៀបចំកម្មវិធី និងអនុកម្មវិធី
៥. ការរៀបចំការប៉ាន់ស្មានចំណាយនិងក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញប្បទាន
៦. ការរៀបចំប្រព័ន្ធតាមដាន
៧. ការរៀបចំសេចក្តីព្រាង
៨. ការកែសម្រួលសេចក្តីព្រាង
៩. ការអនុម័ត និងការផ្សព្វផ្សាយ

គ្រប់ដំណាក់កាលតម្រូវឲ្យមានជំនាញបច្ចេកទេស ប៉ុន្តែត្រូវមានការជូនដំណឹងនិងពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធនិងដៃគូអភិវឌ្ឍក្នុងដំណើរការនៃការរៀបចំផ.យ.អ.វ. ជាពិសេសនៅចុងដំណាក់កាលទី៣ និងទី៧។ ដំណាក់កាលទី១និងទី៤ ត្រូវចំណាយពេលច្រើន ដោយសារតម្រូវឲ្យមានការចូលរួមពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

ចំណែកដំណាក់កាលទី៥ ត្រូវការតែអ្នកបច្ចេកទេស ដែលទទួលខុសត្រូវសម្រាប់ការបំពេញតម្រូវការចំណាយតាមផ្នែករបស់ខ្លួន។ លទ្ធផលនៃដំណាក់កាលទី១ដល់ទី៦ ត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ជាធាតុចូលដល់សមាសភាគនៃទម្រង់ផ.យ.អ.វ.ខាងលើ។ ការបញ្ចប់ដំណាក់កាលទាំង៩ ជាទូទៅចំណាយពេលប្រហែល៣ទៅ៤ខែ។

៣.២.១ ដំណាក់កាលទី១ ការវិភាគវិស័យ

ការវិភាគអំពីបរិបទ

ការវិភាគអំពីបរិបទ ត្រូវបង្ហាញអំពីទិដ្ឋភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ប្រជាសាស្ត្រ វប្បធម៌ សង្គមកិច្ច ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ បរិស្ថាន នយោបាយ និងស្ថាប័ន។ ការវិភាគអំពីទិដ្ឋភាពម៉ាក្រូសេដ្ឋកិច្ច ត្រូវបញ្ជាក់ពីនិន្នាការកំណើនសេដ្ឋកិច្ចពីអតីតនិងអនាគត ចំណូលរបស់រដ្ឋ និងនិន្នាការការងារ។ ផ្នែកប្រជាសាស្ត្រ ត្រូវបញ្ជាក់អំពីប្រជាជនដែលចូលរួមក្នុងវិស័យ ដង់ស៊ីតេប្រជាជន និងការធ្វើចំណាកស្រុក។ ផ្នែកវប្បធម៌ សង្គមកិច្ចត្រូវបញ្ជាក់អំពីឥទ្ធិពលរបស់វិស័យឬការទទួលរងឥទ្ធិពលដោយភាពខុសគ្នាផ្នែកទ្រព្យសម្បត្តិនិងវប្បធម៌ រួមទាំងយេនឌ័រ ចំណែកផ្នែកនយោបាយនិងស្ថាប័នត្រូវផ្តោតលើតួនាទីរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនិងវិស័យឯកជន រដ្ឋបាលរបស់ស្ថាប័ន និងបញ្ហាវិមជ្ឈការរបស់សកម្មភាពវិស័យ បើមាន។ ការវិភាគអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងទិដ្ឋភាពបរិស្ថានផ្សេងទៀត ត្រូវកំណត់ពីហានិភ័យរយៈពេលខ្លីនិងវែង និងកាលានុវត្តភាពសម្រាប់ការងារធន់នឹងអាកាសធាតុនៅតាមវិស័យ ព្រមទាំងបង្កើនប្រសិទ្ធភាពធនធាន និងកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់លើបរិស្ថាន។

ការវិភាគអំពីគោលនយោបាយដែលមានស្រាប់

ផ្នែកនេះត្រូវវិភាគអំពីគោលនយោបាយដែលមានឥទ្ធិពលលើវិស័យ ដូចជាគោលនយោបាយនានាដែលមាននៅក្នុងការសម្រេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ធំៗ ដែលមានឥទ្ធិពលផ្ទាល់លើការអនុវត្តរបស់វិស័យ ជាពិសេសគោលនយោបាយ ដែលមានចែងក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ ព្រមទាំងការប្តេជ្ញាចិត្តអន្តរជាតិនានាដែលរាជរដ្ឋាភិបាលបានទទួលយក ដូចជាផែនការយុទ្ធសាស្ត្រការប្រែប្រួលអាកាសធាតុកម្ពុជាការចូលរួមចំណែករបស់ជាតិក្នុងការអនុវត្តអនុសញ្ញាក្របខណ្ឌសហប្រជាជាតិ និងគោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីកំណើនបៃតង។

ការវិភាគអំពីការអនុវត្តរបស់វិស័យ

ការវិភាគនេះត្រូវបញ្ជាក់អំពីគុណភាពនិងការទទួលបានធាតុចេញរបស់វិស័យដោយសមធម៌ ប្រសិទ្ធភាពនិងភាពស័ក្តិសិទ្ធក្នុងការផលិតធាតុចេញរបស់វិស័យ និងត្រូវមានសូចនាករច្បាស់លាស់សម្រាប់វាស់វែងនិងប្រើប្រាស់ក្នុងការវិភាគនិងតាមដានសកម្មភាពរបស់វិស័យ។ ការវិភាគត្រូវដាក់បញ្ចូលសូចនាករ ដែលទាក់ទងនឹងសមត្ថភាពរបស់វិស័យដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាអន្តរវិស័យនានា រួមទាំងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដើម្បីជៀសវាងការលំអៀងធំពេកលើវិស័យ និងទទួលបានការវិភាគដែលផ្តោតលើភស្តុតាង ក្រសួង ស្ថាប័នតាមវិស័យអាចជួលអ្នកវិភាគខាងក្រៅមកជួយធ្វើការវិភាគវិស័យរបស់ខ្លួន។

ការវិភាគអំពីសមត្ថភាពគ្រប់គ្រង

ផ្នែកនេះត្រូវធ្វើការវិភាគលើសមត្ថភាពរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នក្នុងការអនុវត្តភារកិច្ចរបស់ខ្លួន និងដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមរបស់វិស័យខ្លួន រួមទាំងហានិភ័យនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងភាពខ្លាំងនិងភាពខ្សោយរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ននៅគ្រប់កម្រិតក្នុងការផលិតជាតុចេញ ព្រមទាំងការកំណត់បញ្ហាប្រឈមសំខាន់ៗ ដែលត្រូវដោះស្រាយដើម្បីធានាការអនុវត្តរបស់វិស័យប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងភាពស័ក្តិសិទ។ ការវិភាគអំពីសមត្ថភាពគ្រប់គ្រងត្រូវរួមបញ្ចូលព័ត៌មានស្តីពីតម្រូវការសមត្ថភាព ដើម្បីបង្កើនការឆ្លើយតបរបស់វិស័យទៅការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ រួមទាំងការគាំទ្រពីក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធក្នុងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យអាកាសធាតុ (ឧទាហរណ៍ ការវាយតម្លៃរួមគ្នាស្តីពីហានិភ័យអាកាសធាតុ ការត្រួតពិនិត្យរួមគ្នា ការរៀបចំគោលនយោបាយឆ្លើយតបនានា ដែលមានការសម្របសម្រួលរួមគ្នា ជាដើម)។

ការវិភាគអំពីចំណាយនិងប្រភពហិរញ្ញប្បទាន

ការវិភាគអំពីចំណាយនិងប្រភពហិរញ្ញប្បទានរបស់កម្មវិធីនានារបស់វិស័យត្រូវបញ្ចូលការវិភាគការចំណាយសាធារណៈតាមក្រុមចំណាយនិងប្រភពហិរញ្ញប្បទាន។ សម្រាប់វិស័យណាដែលបានធ្វើវិមជ្ឍការការទទួលខុសត្រូវក្នុងការផ្តល់សេវាវិស័យទៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ វិស័យនោះក៏ត្រូវធ្វើការវិភាគអំពីការចំណាយនិងប្រភពហិរញ្ញប្បទានដោយថ្នាក់ក្រោមជាតិសម្រាប់ការងារនេះផងដែរ។ លើសពីនេះទៀត ការវិភាគក៏គួរតែពិចារណាអំពីការវិនិយោគរបស់វិស័យដែលពាក់ព័ន្ធលើហានិភ័យអាកាសធាតុ ឬភាពធន់នឹងអាកាសធាតុនៅក្នុងវិស័យរបស់ខ្លួនផងដែរ។

ការរៀបចំលទ្ធផលនៃការវិភាគ

ការវិភាគព័ត៌មានចេញពីដំណាក់កាលវិភាគវិស័យត្រូវរៀបចំជាមាតិកានៅក្នុងជំពូកទី២នៃផ.យ.អ.វ. ដែលមាន៣ជំហាន ដូចខាងក្រោម៖

ជំហានទី១៖ ការត្រួតពិនិត្យអំពីការអនុវត្តរបស់វិស័យ

ការត្រួតពិនិត្យអំពីការអនុវត្តរបស់វិស័យត្រូវបញ្ជាក់អំពី៖

- គោនយោបាយ កម្មវិធី និងសកម្មភាពដែលទាក់ទងនឹងអាទិភាពនានានៅក្នុងផ.យ.អ.ជ.មុន
- អន្តរាគមន៍នានា ដែលមិនមាននៅក្នុងផ.យ.អ.ជ. ប៉ុន្តែត្រូវបានអនុវត្តក្នុងរយៈពេលនៃផ.យ.អ.ជ.មុន
- ការអនុវត្តបញ្ហាអន្តរវិស័យនានា ដូចជាយេនឌ័រ បរិស្ថាន ប្រជាជន និងកម្មវិធីគាំពារសង្គមនានា
- របាយការណ៍ចំណូលនិងចំណាយរបស់វិស័យ
- បញ្ហាប្រឈមនានាក្នុងពេលអនុវត្តផែនការ
- បទពិសោធនិងមេរៀន សម្រាប់ការរៀបចំផ.យ.អ.ជ.បន្ទាប់

ជំហានទី២៖ ការរៀបចំទិន្នន័យមូលដ្ឋានរបស់វិស័យ

ផ្អែកលើទិន្នន័យដែលមាន ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវរៀបចំទិន្នន័យមូលដ្ឋានរបស់វិស័យខ្លួន ដែលរួមមាន៖

- ការពិពណ៌នាអំពីហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធនិងធនធានមនុស្សសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍវិស័យ
- ការវិភាគអំពីផលិតកម្មនិងការបែងចែងសេវារបស់វិស័យ

- ការវិភាគអំពីបញ្ហាអន្តរវិស័យ
    - ✓ *យេនឌ័រ*--ការតួនាទីនិងការទទួលខុសត្រូវរបស់បុរស ស្ត្រី ក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រី និងការទទួលបានសេវាផ្សេងៗ
    - ✓ *បរិស្ថាន*
        - ការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ--ការវាយតម្លៃអំពីឥទ្ធិពលរយៈពេលវែងនិងមធ្យមនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុលើកំណើនតាមវិស័យ និងកំណត់កាលានុវត្តភាពសម្រាប់ភាពធន់នឹងអាកាសធាតុនៃការវិនិយោគរបស់វិស័យ និងការកាត់បន្ថយការបញ្ចេញឧស្ម័នផ្ទះកញ្ចក់
        - ទឹកជំនន់
        - គ្រោះរាំងស្ងួត
        - បញ្ហាបរិស្ថានជាមួយផ្នែកវិស័យថាមពល
        - ការបំពុលខ្យល់
        - ការបំពុលទឹក
        - ការបំពុលសំឡេង
        - ការបំពុលដី
        - ការនេសាទ
        - ការកាប់បំផ្លាញព្រៃឈើ
        - ការបាត់បង់ជីវៈជម្រុះ
        - ការធ្វើអាជីវកម្មរ៉ែ
        - ការហូរច្រោះដី
        - ការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់(កាកសំណល់វេជ្ជសាស្ត្រ កាកសំណល់មានជាតិពុល សំរាម កាកសំណល់អេឡិចត្រូនិច)
- សូចនាករសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍតាមវិស័យ--សូចនាករសម្រាប់វាស់វែងការសម្រេចបានរបស់វិស័យត្រូវកំណត់និងបង្ហាញជាទិន្នន័យមូលដ្ឋានសម្រាប់ផ.យ.អ.វ. ដែលទាក់ទងនឹងសូចនករដែលមានចែងក្នុងផ.យ.អ.ជ.។ លើសពីនេះទៀត ក្រសួង ស្ថាប័ន ត្រូវបញ្ចូលសូចនាកររបស់គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព ដែលទាក់ទងនឹងវិស័យរបស់ខ្លួន និងសូចនាករដែលវាស់វែងអំពីវឌ្ឍនភាពនៃការដោះស្រាយហានិភ័យការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងគម្លាតសមត្ថភាពដែលបានកំណត់។ សូចនាករទាំងនេះគឺជាមូលដ្ឋានសម្រាប់កំណត់ចំណុចដៅដែលត្រូវសម្រេចបាននៅក្នុងផ.យ.អ.វ.និងការវាយតម្លៃសមិទ្ធផល។ សូចនាករគួរតែបំបែងតាមភេទ តំបន់ (ជាតិ តំបន់ ទីប្រជុំជន ជនបទ និងស្រុក) ប្រសិនអាចធ្វើទៅបាន។

ជំហានទី៣៖ ការផ្សារភ្ជាប់បញ្ហាអភិវឌ្ឍន៍សំខាន់ៗទៅនឹងផ.យ.អ.ជ.

បញ្ហាអភិវឌ្ឍន៍ដែលបានកំណត់នៅក្នុងជំហាទី២ ត្រូវផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងបញ្ហាអភិវឌ្ឍន៍ដែលកំណត់នៅក្នុងអំឡុងពេលអនុវត្តផ.យ.អ.ជ.មុននិងត្រូវរៀបចំជាគោលនយោបាយធៀបនឹងផ.យ.អ.ជ.បន្ទាប់ ដើម្បីជានា

ថាបញ្ហាប្រឈមដែលបានកំណត់ក្នុងផ.យ.អ.ជ.ត្រូវបានដោះស្រាយនៅផ.យ.អ.វ.។ ធាតុចេញសំខាន់របស់ជំហានទី៣គឺម៉ាទ្រីចដែលបង្ហាញអំពីទំនាក់ទំនងរបស់បញ្ហានៅក្នុងផ.យ.អ.វ.និងផ.យ.អ.ជ.។

តារាងទី១ : ទំនាក់ទំនងរវាងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍សំខាន់ៗជាមួយផ.យ.អ.ជ.

អាទិភាពក្នុងផ.យ.អ.ជ.	គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍តាមវិស័យ
អាទិភាពទី១:	១.
	២.
	៣.
អាទិភាពទី២:	១.
	២.
	៣.

៣.២.២ ដំណាក់កាលទី២ ការរៀបចំគោលនយោបាយ

ការរៀបចំគោលនយោបាយត្រូវកំណត់គោលដៅរយៈពេលវែង ដែលអាចលើសរយៈពេលរបស់ផែនការ និងជ្រើសរើសយុទ្ធសាស្ត្រ ដើម្បីសម្រេចបានគោលដៅទាំងនេះ និងមានមូលដ្ឋានលើការពិនិត្យឡើងវិញនូវគោលនយោបាយដែលមានស្រាប់និងលទ្ធផលនៃការវិភាគវិស័យដែលផ្តោតលើ៖

- គោលនយោបាយនានាដែលមាននៅក្នុងការសម្រេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល
- គោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍ធំៗ ដែលមានឥទ្ធិពលផ្ទាល់លើការអនុវត្តរបស់វិស័យ ជាពិសេសគោលនយោបាយដែលមានចែងក្នុងផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអភិវឌ្ឍន៍ជាតិ
- ការប្តេជ្ញាចិត្តអន្តរជាតិនានាដែលរាជរដ្ឋាភិបាលបានទទួលយក ដូចជាគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព និងពិធីសារផ្សេងៗ

៣.២.៣ ដំណាក់កាលទី៣ ការជ្រើសរើសគោលបំណង និងកម្មវិធីនៅតាមវិស័យ

គោលការណ៍ទូទៅសម្រាប់រៀបចំគោលបំណងនិងកម្មវិធីអាទិភាពគឺការប្រើឧបករណ៍មួយ ដែលមានឈ្មោះថា *ដើមឈើបញ្ហា* ដែលជួយក្នុងការវិភាគនិងកំណត់អាទិភាពបញ្ហានានានៅជុំវិញបញ្ហាសំខាន់មួយ។ ដោយធ្វើការផ្លាស់ប្តូរពាក្យទៅជា *ដើមឈើគោលបំណង* យើងនឹងអាចកំណត់បាននូវចក្ខុវិស័យ គោលដៅ គោលបំណង និងធាតុចេញនៅតាមវិស័យនីមួយៗ។

ការរៀបចំដើមឈើបញ្ហា គឺជាវិធីសាស្ត្រមួយដែលតម្រូវឲ្យមានកិច្ចសកហាការគ្នានិងត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់ការពិភាក្សាជាក្រុមនិងមានការឯកភាពជាក្រុមក្នុងការកំណត់បញ្ហា និងឥទ្ធិពលនានារបស់បញ្ហាសំខាន់មួយដែលបានជួយដល់ការយល់ដឹងអំពីបរិបទ និងទំនាក់ទំនងរបស់បញ្ហានិងឥទ្ធិពលនានា ដែលអាចកើតមាននៅពេលអនុវត្តសកម្មភាពនានា។

ចក្ខុវិស័យរបស់វិស័យ ត្រូវមានសង្គតិភាពជាមួយចក្ខុវិស័យរបស់ជាតិមានលក្ខណៈទូលាយដើម្បីគ្របដណ្តប់លើតួនាទីនិងភារៈកិច្ចរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងងាយយល់។ ក្រសួង ស្ថាប័ននីមួយៗត្រូវកំណត់គោលដៅ

មួយដែលទាក់ទងនឹងគោលដៅរបស់ផ.យ.អ.ជ.។ គោលដៅរបស់វិស័យ ត្រូវឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីអាទិភាពរបស់ផ.យ.អ.ជ.។ គោលដៅរបស់វិស័យនិងគោលដៅជាតិត្រូវមានលក្ខណៈអាចប្រៀបធៀបបាន ដើម្បីធានាអំពីសង្គតិភាព។ ក្នុងករណីដែលមិនមានសង្គតិភាពជាមួយគ្នា គោលដៅវិស័យ ត្រូវធ្វើការកែសម្រួលឡើងវិញ ដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីគោលដៅដែលកំណត់សម្រាប់វិស័យនីមួយៗនៅក្នុងផ.យ.អ.ជ.។

គោលដៅ គោលបំណង និងកម្មវិធីតាមវិស័យដែលពាក់ព័ន្ធត្រូវរួមចំណែកដោះស្រាយហានិភ័យនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងគ្រោះមហន្តរាយ និងកំណត់កាលានុវត្តភាព ដើម្បីចូលរួមចំណែកដល់កំណើនបៃតង និងកំណើនកាបូនទាបដែលធន់នឹងអាកាសធាតុ។

៣.២.៤ ជំហានទី៤ ការរៀបចំកម្មវិធីអាទិភាពរបស់វិស័យ

ក្រសួង ស្ថាប័ន ត្រូវរៀបចំកម្មវិធីអាទិភាពរបស់ខ្លួនដើម្បីសម្រេចគោលដៅរបស់វិស័យដែលជួយដល់ការសម្រេចបានគោលដៅរបស់ជាតិ។ កម្មវិធីគឺជាបណ្តុំនៃគម្រោង សេវា សកម្មភាព ដែលចូលរួមចំណែកផ្ទាល់ដល់ការសម្រេចបានគោលបំណងរបស់វិស័យនៅក្នុងពេលវេលាមួយជាក់លាក់។ ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវកំណត់អាទិភាពគោលបំណង និងចង្កោមសកម្មភាពឬសកម្មភាពរបស់ខ្លួនដោយមានការឯកភាពគ្នានៅក្នុងក្រសួងស្ថាប័ន។ ការកំណត់អាទិភាព គួរផ្តោតលើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដូចខាងក្រោម៖

- ឥទ្ធិពលលើប្រជាជន ជាពិសេសប្រជាជនក្រីក្រនិងងាយរងគ្រោះ
- ឥទ្ធិពលលើការសម្រេចបានតម្រូវការមូលដ្ឋានរបស់ប្រជាជន ដូចជា សុខភាពមាតានិងកុមារ គុណភាពអប់រំ ការកាត់បន្ថយការរើសអើងយេនឌ័រ ជាដើម
- ឥទ្ធិពលលើសេដ្ឋកិច្ច ដូចជាការទាក់ទាញការវិនិយោគ ការបង្កើតការងារ កំណើនប្រាក់ចំណូល ជាដើម
- ការលុបបំបាត់គម្លាតរវាងទីប្រជុំជននិងតំបន់ជនបទក្នុងការទទួលបានសេវាសាធារណៈ
- ការដោះស្រាយបញ្ហាអន្តរវិស័យ

កម្មវិធីអាទិភាពរបស់វិស័យត្រូវដាក់បញ្ចូលសកម្មភាពទាក់ទងនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ ដូចជាគោល-នយោបាយ ឧបករណ៍ហិរញ្ញវត្ថុ ឧបករណ៍ផែនការ ការប្រមូលទិន្នន័យនិងប្រព័ន្ធតាមដាន ការវិនិយោគលើភាពធន់នឹងអាកាសធាតុ គម្រោងសាកល្បង និងការស្រាវជ្រាវ ជាដើម និងវិធានការកាត់បន្ថយគ្រោះមហន្តរាយនានា។ កម្មវិធីអាទិភាពរបស់វិស័យនឹងគ្របដណ្តប់លើកាលានុវត្តភាពនានា សម្រាប់ការកែលម្អប្រសិទ្ធភាពធនធាន សមភាពយេនឌ័រ និងបរិយាបន្នសង្គម និងគុណភាពបរិស្ថាន។

៣.២.៤.១ ការរៀបចំកម្មវិធីនិងតារាងក្របខ័ណ្ឌតក្កៈ

គោលការណ៍ក្របខ័ណ្ឌតក្កៈត្រូវបានប្រើប្រាស់សម្រាប់រៀបចំកម្មវិធី។ គោលការណ៍ក្របខ័ណ្ឌតក្កៈគឺជាវិធីមួយសម្រាប់វិភាគបញ្ហា កំណត់គោលបំណង និងជ្រើសរើសនិងរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រនិងសកម្មភាពពាក់ព័ន្ធដើម្បីសម្រេចបានគោលបំណងនានាតាមលំដាប់ ហើយបង្កើតបានជាតារាងក្របខ័ណ្ឌតក្កៈ ដែលផ្តល់ព័ត៌មានសង្ខេបអំពីកម្មវិធីនិងអមដោយផែនការសកម្មភាពលម្អិត។ តារាងទី២ បង្ហាញអំពីរចនាសម្ព័ន្ធរបស់តារាងក្របខ័ណ្ឌតក្កៈ។

តារាងទី២ : រចនាសម្ព័ន្ធនិងមាតិការបស់តារាងក្របខ័ណ្ឌតក្កៈ

ការពិពណ៌នាអំពីកម្មវិធី	សូចនាករ	វិធីសាស្ត្រផ្ទៀងផ្ទាត់	ការសន្មត់
គោលដៅ ឥទ្ធិពលនៃការអភិវឌ្ឍដែលកើតចេញពីកម្មវិធីនៅកម្រិតជាតិនិងវិស័យ	រង្វាស់ទៅលើការចូលរួមចំណែកក្នុងការសម្រេចបានគោលដៅ	ប្រភពព័ត៌មាននិងវិធីសាស្ត្រប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រមូលនិងរាយការណ៍	
លទ្ធផល លទ្ធផលនៅពេលចប់កម្មវិធីជាពិសេសផលប្រយោជន៍រំពឹងទុកដល់ក្រុមគោលដៅ	ជួយឆ្លើយសំណួរ *តើយើងអាចដឹងថាលទ្ធផលសម្រេចបានឬអត់តាមរបៀបណា ?* គួរបញ្ចូលព័ត៌មានលម្អិតអំពីបរិមាណ គុណភាព និងពេលវេលា	ប្រភពព័ត៌មាននិងវិធីសាស្ត្រប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រមូលនិងរាយការណ៍	ការសន្មត់ (កត្តាខាងក្រៅការគ្រប់គ្រង របស់គម្រោង) ដែលអាចមាន ឥទ្ធិពលលើ លទ្ធផល
ធាតុចេញ ធាតុចេញគឺជាលទ្ធផលផ្ទាល់ដែលកម្មវិធីផលិតបាន (ទំនិញឬសេវា) និងស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់គម្រោង	ជួយឆ្លើយសំណួរ *តើយើងអាចដឹងថាធាតុចេញសម្រេចបានឬអត់តាមរបៀបណា ?* គួរបញ្ចូលព័ត៌មានលម្អិតអំពីបរិមាណ គុណភាព និងពេលវេលា	ប្រភពព័ត៌មាននិងវិធីសាស្ត្រប្រើប្រាស់ក្នុងការប្រមូលនិងរាយការណ៍	ការសន្មត់ (កត្តាខាងក្រៅការគ្រប់គ្រង របស់គម្រោង) ដែលអាចមានឥទ្ធិពលលើធាតុចេញ
សកម្មភាព សកម្មភាពជាក់លាក់ដែលត្រូវអនុវត្ត ដើម្បីសម្រេចបាន ធាតុចេញ	**ធាតុចូល** ធនធានមនុស្ស ថវិកា បរិក្ខារ ដែលត្រូវការសម្រាប់អនុវត្តសកម្មភាពនានា		

សូចនាករ

សូចនាករគឺជារង្វាស់ដែលប្រើប្រាស់សម្រាប់បង្ហាញការផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាពមួយ ឬវឌ្ឍនភាពរបស់សកម្មភាពគម្រោង ឬកម្មវិធី។ សូចនាករល្អត្រូវបំពេញលក្ខណៈវិច្ឆ័យ **SMART** ដូចខាងក្រោម៖

- **S = Specific** - ជាក់លាក់ ច្បាស់លាស់អំពីអ្វីដែលត្រូវសម្រេចបាន
- **M = Measurable** - អាចវាស់វែងបាន ដែលតម្រូវឲ្យមានតួលេខ
- **A= Achievable** - ដែលអាចសម្រេចបាន ដោយប្រើប្រាស់ធនធានមនុស្ស បរិក្ខារ ថវិកាដែលមាន
- **R = Relevant** - ដែលមានប្រយោជន៍ដល់ការសម្រេចបានគោលដៅ
- **T = Time-bound** - ដែលមានពេលវេលាកំណត់ក្នុងការសម្រេចបាន

សូចនាករផ្តល់ជាមូលដ្ឋានសម្រាប់វាយតម្លៃការសម្រេចបានគោលដៅ និងដើរតួនាទីសំខាន់សម្រាប់ការងារត្រួតពិនិត្យតាមដាននិងវាយតម្លៃការអនុវត្តផ.យ.អ.វ.។

ប្រភេទសូចនាករ

នៅក្នុងតារាងក្របខ័ណ្ឌតក្កៈ សូចនាករត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ទៅតាមទំនាក់ទំនងនៅក្នុងចង្វាក់លទ្ធផល ដូចជាឥទ្ធិពល លទ្ធផល ធាតុចេញ និងសកម្មភាព (ធាតុចូល) នៅក្នុងការរៀបចំកម្មវិធីដូចមានក្នុងរូបភាពទី៣ខាងក្រោម។

រូបភាពទី៤ : ចង្វាក់លទ្ធផល

ធាតុចូល → **សកម្មភាព** → **ធាតុចេញ** → **លទ្ធផល** → **ឥទ្ធិពល**

- **សូចនាករឥទ្ធិល** ទាក់ទងនឹងគោលដៅរបស់កម្មវិធី ដែលវាស់វែងលទ្ធផលឬការផ្លាស់ប្តូររយៈពេលវែង។
- **សូចនាករលទ្ធផល** ទាក់ទងនឹងគោលបំណងរបស់កម្មវិធី ដែលវាស់វែងលទ្ធផលរយៈពេលមធ្យមដែលកើតចេញពីធាតុចេញនានា។
- **សូចនាករធាតុចេញ** ទាក់ទងនឹងលទ្ធផលផ្ទាល់របស់កម្មវិធី ដែលវាស់វែងលទ្ធផលភ្លាមៗដែលកើតចេញពីការអនុវត្តសកម្មភាពនិងការប្រើប្រាស់ធាតុចូល។
- **សូចនាករធាតុចូល** ទាក់ទងនឹងសកម្មភាព ដែលវាស់វែងធនធានមនុស្ស ថវិកា និងធនធានផ្សេងៗទៀត ដែលផ្តល់សម្រាប់អនុវត្តផែនការ។

សូចនាករនឹងត្រូវកំណត់នៅតាមកម្មវិធី ដែលជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ដំណើរការតាមដានការអនុវត្តកម្មវិធី ប៉ុន្តែសម្រាប់គោលបំណងនៃការតាមដានការអនុវត្តផ.យ.អ.វ. តម្រូវឲ្យមានសូចនាករមួយចំនួនកំណត់ប៉ុណ្ណោះ។ ការជ្រើសរើសសូចនាករ ត្រូវពិចារណាអំពីតម្រូវការដូចខាងក្រោម៖

- ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងលទ្ធផលនិងឥទ្ធិពលនៃការអនុវត្តផ.យ.អ.វ.
- សូចនាការត្រូវមានចំនួនកំណត់។ សូចនាករច្រើនពេកនឹងធ្វើឲ្យមានការពិបាកក្នុងការបកស្រាយ និងធ្វើឲ្យមានការភាន់ច្រឡំ និងត្រូវចំណាយថវិកាច្រើន។
- ផ្តល់ព័ត៌មានលម្អិតអំពីការសម្រេចបានរបស់វិស័យ ដោយផ្តោតលើបញ្ហាប្រឈមសំខាន់ៗ ដូចបានឆ្លុះបញ្ចាំងក្នុងកម្មវិធីអាទិភាពនានា រួមទាំងរំលេចសូចនាករដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួល អាកាសធាតុ ការកាត់បន្ថយគ្រោះមហន្តរាយ និងកំណើនបៃតង ជាដើម។
- ផ្តល់ព័ត៌មានអំពីការសម្រេចបានជាមធ្យមនៅថ្នាក់ជាតិនិងអំពីវិសមភាពនៅក្នុងការអនុវត្តរបស់វិស័យ។
- បញ្ជីនិងនិយមន័យសូចនាករត្រូវរក្សាទុកដដែលនៅក្នុងរយៈពេលនៃផែនការ (ទោះបីអាចមានការកែសម្រួលពាក្យពេជន៍ខ្លះក៏ដោយ) ដើម្បីមានលទ្ធភាពវាស់វែងវឌ្ឍនភាពដោយមានសង្គតិភាពជាមួយគ្នា។
- សូចនាករត្រូវងាយយល់ ជាពិសេសអ្នកសម្រេចចិត្តនិងអ្នកប្រើប្រាស់ទូទៅ។
- ដើម្បីធានាឲ្យមានការសម្របសម្រួលនិងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការល្អ ក្រុមអ្នករៀបចំផ.យ.អ.វ.ត្រូវធានាថាសូចនាករទាំងអស់បានទទួលការឯកភាពគ្នាពីគ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់និងដៃគូអភិវឌ្ឍ។

៣.២.៤.២ នីតិវិធីក្នុងការត្រួតពិនិត្យតាមដាន

នីតិវិធីក្នុងការត្រួតពិនិត្យតាមដានផ.យ.អ.វ. គឺជាដំណើរការមួយដែលចាប់ផ្តើមពីការរៀបចំផែនការប្រតិបត្តិប្រចាំឆ្នាំនៅឆ្នាំទី១ និងបន្តរហូតដល់ការរៀបចំផ.យ.អ.វ.បន្ទាប់ ដូចមានបង្ហាញក្នុងរូបភាពទី៥ខាងក្រោម។

រូបភាពទី៥ : នីតិវិធីក្នុងការត្រួតពិនិត្យតាមដានផ.យ.អ.វ.

I. ការរៀបចំផែនការសកម្មភាពនិងថវិកាប្រចាំឆ្នាំ

ផែនការប្រតិបត្តិប្រចាំឆ្នាំគឺជាលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ដំបូងសម្រាប់ការអនុវត្តផ.យ.អ.វ.ដោយជោគជ័យ និងត្រូវរៀបចំឡើងដោយផ្អែកលើកម្មវិធី ដោយនាយកដ្ឋានទាំងអស់ដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការអនុវត្តកម្មវិធីទាំងនោះ។ ដើម្បីធានាបាននូវការអនុវត្តផែនការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ផែនការប្រតិបត្តិប្រចាំឆ្នាំនិងថវិកាប្រចាំឆ្នាំត្រូវមានការផ្សារភ្ជាប់គ្នាដោយជិតស្និត។

ផែនការប្រតិបត្តិប្រចាំឆ្នាំត្រូវមានទម្រង់និងក្របខ័ណ្ឌតក្កៈ ដូចផែនការរយៈពេលមធ្យម ប៉ុន្តែមានលក្ខណៈលម្អិតជាង និងមានបញ្ជាក់ចំណុចខាងក្រោម៖

- ចំណុចដៅច្បាស់លាស់ដែលត្រូវសម្រេចបាន
- សកម្មភាពលម្អិតដែលត្រូវអនុវត្តដើម្បីសម្រេចបានចំណុចដៅ
- ពេលវេលាសម្រាប់សកម្មភាពនីមួយៗ
- នាយកដ្ឋានឬអង្គភាព ដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងការអនុវត្ត និង
- ការប៉ាន់ស្មានថវិកាជាក់ស្តែង និងពេលវេលាដែលត្រូវការថវិកា ដោយបានគិតគូរការដាក់បញ្ចូលចំណាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ

II. *ការត្រួតពិនិត្យតាមដានជាប្រចាំ*

ការអនុវត្តផែនការត្រូវមានការត្រួតពិនិត្យតាមដានជាប្រចាំ តាមរយៈការប្រជុំជាមួយនាយកដ្ឋាននិងអង្គភាពពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដោយផ្អែកលើចំណុចដៅនិងសូចនាករដែលមាននៅក្នុងផែនការសកម្មភាព។

III. *ការវាយតម្លៃតាមពេលកំណត់*

នាយកដ្ឋាននិងអង្គភាពពាក់ព័ន្ធ ត្រូវរៀបចំជារបាយការណ៍វាយតម្លៃវឌ្ឍនភាពទៅតាមពេលវេលាកំណត់ទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំនិងឧបករណ៍ដែលបានផ្តល់ជូន។

IV. *ការវាយតម្លៃប្រចាំឆ្នាំ*

ក្នុងត្រីមាសទី៤នៃឆ្នាំសារពើពន្ធ ក្រសួង ស្ថាប័នត្រូវរៀបចំជារបាយការណ៍វាយតម្លៃសមិទ្ធផលប្រចាំឆ្នាំរួមមួយ ដោយផ្អែកលើរបាយការណ៍ដែលផ្តល់ដោយនាយកដ្ឋានជាអ្នកអនុវត្ត និងជាតុចូលផ្សេងៗទៀត ដូចជារបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុ ជាដើម ដែលផ្តល់ដោយនាយកដ្ឋានពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។

របាយការណ៍វាយតម្លៃនេះនឹងត្រូវប្រើជាឯកសារមូលដ្ឋានសម្រាប់ប្រជុំវាយតម្លៃប្រចាំឆ្នាំជាមួយគ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដែលនឹងផ្តល់ឱកាសសម្រាប់ការវាយតម្លៃសមិទ្ធផលនិងបញ្ហាប្រឈមក្នុងការអនុវត្តផែនការរួមគ្នា និងផ្តល់ការឯកភាពលើការកែលម្អផ្សេងៗ ដើម្បីសម្រេចបានគោលដៅនិងចំណុចដៅដែលមានចែងនៅក្នុងផ.យ.អ.វ.។ កិច្ចប្រជុំវាយតម្លៃប្រចាំឆ្នាំត្រូវកំណត់ពេលវេលាមួយ ដែលអាចលទ្ធផលនៃកិច្ចប្រជុំនេះធ្វើជាមូលដ្ឋានសម្រាប់រៀបចំផែនការប្រតិបត្តិនិងថវិកាប្រចាំឆ្នាំសម្រាប់ឆ្នាំបន្ទាប់។

V. *ការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ*

ការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីពិនិត្យមើលសមិទ្ធផលដែលសម្រេចបាន និងបញ្ហាប្រឈមដែលជួបប្រទះក្នុងពេលអនុវត្ត និងសម្រេចថាតើត្រូវកែសម្រួលចំណុចដៅនិងកម្មវិធីសម្រាប់ពាក់កណ្តាលអាណត្តិនៃផែនការ។ ការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិក៏ត្រូវពិនិត្យមើលថាតើបញ្ហាប្រឈមសំខាន់ៗ ដែលបានកំណត់តាមវិស័យត្រូវបានដោះស្រាយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពឬទេ ដោយត្រូវស្នើឡើងនូវវិធានការឬកម្មវិធីកែតម្រូវតាមការចាំបាច់។ បន្ថែមលើរបាយការណ៍វាយតម្លៃវឌ្ឍនភាពដែលផលិតដោយក្រសួង ស្ថាប័ន គួរមានការសិក្សាវាយតម្លៃពិសេសមួយ ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃកម្មវិធីដែលបានបញ្ចប់និងកំពុងដំណើរការជាលក្ខណៈប្រព័ន្ធ និងបង្កើតជាមេរៀននិងបទពិសោធន៍ចេញពីការសិក្សាទាំងនោះសម្រាប់ការរៀបចំផែនការ និងកម្មវិធីនាពេលខាងមុខ។

VI. *ការវាយតម្លៃចុងបញ្ចប់*

របាយការណ៍វាយតម្លៃសមិទ្ធផលចុងបញ្ចប់ និងការសិក្សាវាយតម្លៃត្រូវត្រួតពិនិត្យមើលផែនការទាំងមូល។ របាយការណ៍វាយតម្លៃចុងក្រោយនេះ ដែលត្រូវដាក់ពិភាក្សានៅក្នុងកិច្ចប្រជុំវាយតម្លៃចុងបញ្ចប់ជាមួយគ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធត្រូវផ្តោតលើលទ្ធផលនិងឥទ្ធិពល ផលប្រយោជន៍ ប្រសិទ្ធភាពចំណាយ និងចីរភាព រួមទាំងការវិភាគអំពីកត្តាដែលនាំឲ្យការសម្រេចបានសមិទ្ធផលនិងបរាជ័យក្នុងការសម្រេចបានសមិទ្ធផល ដើម្បីរៀបចំជាមេរៀនសម្រាប់ការកែលម្អគោលនយោបាយនិងការរៀបចំផ.យ.អ.វ.បន្ទាប់។

៣.៣ ពេលវេលាសម្រាប់រៀបចំផ.យ.អ.វ.

ការរៀបចំផ.យ.អ.វ. ត្រូវចាប់ផ្តើមដំណើរការរៀបចំនៅពេលចាប់ផ្តើមវដ្តនៃការរៀបចំផែនការថ្មី នៅពេលក្រសួងផែនការចេញសេចក្តីជូនដំណឹងដល់គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ដើម្បីរៀបចំនិងផ្ញើជាតុចូលមកក្រសួងផែនការ សម្រាប់រៀបចំផ.យ.អ.ជ.។ ព័ត៌មានដែលផ្តល់មកក្រសួងផែនការត្រូវជាលទ្ធផលនៃដំណាក់កាលទី១ ការវិភាគវិស័យ ដំណាក់កាលទី២ ការរៀបចំគោលនយោបាយ និងដំណាក់កាលទី៣ ការជ្រើសរើសគោលបំណងនិងអាទិភាពតាមវិស័យ។ ផ.យ.អ.ជ.ដែលបានអនុម័តរួច ផ្តល់ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ដំណាក់កាលទី៤ ការរៀបចំកម្មវិធីអាទិភាព ដំណាក់កាលទី៥ ការរៀបចំចំណាយនិងក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញប្បទាន និងដំណាក់កាលទី៦ ការរៀបចំការងារតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ។ពេលវេលាសម្រាប់ការងារតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃត្រូវរៀបចំឲ្យបានត្រឹមត្រូវការកំណត់នៅក្នុងផ.យ.អ.ជ.។

តារាងទី៣ : សកម្មភាពនិងពេលវេលាសម្រាប់រៀបចំផ.យ.អ.វ.

ដំណាក់កាល	បរិយាយ	ពេលវេលា	សម្គាល់
១	ការវិភាគវិស័យ	៣ សប្តាហ៍	តម្រូវឲ្យមានការចូលរួមពីគ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធ ដូចជាក្រសួង ស្ថាប័ន ដៃគូអភិវឌ្ឍ អង្គការសង្គមស៊ីវិល និងវិស័យឯកជន
២	ការរៀបចំគោលនយោបាយរបស់វិស័យ	៣ សប្តាហ៍	
៣	ការជ្រើសរើសគោលបំណងនិងអាទិភាពរបស់វិស័យ	២ សប្តាហ៍	
៤	ការរៀបចំកម្មវិធី និងអនុកម្មវិធី	២ សប្តាហ៍	ត្រូវផ្អែកលើអាទិភាពនានាដែលចែងក្នុង ផ.យ.អ.ជ.
៥	ការរៀបចំការប៉ាន់ស្មានចំណាយនិងក្របខ័ណ្ឌហិរញ្ញប្បទាន	២ សប្តាហ៍	
៦	ការរៀបចំប្រព័ន្ធតាមដាន	២ សប្តាហ៍	
៧	ការរៀបចំសេចក្តីព្រាង	២ សប្តាហ៍	ត្រូវចែករំលែកជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីស្នើសុំការផ្តល់យោបល់
៨	ការកែសម្រួលសេចក្តីព្រាង	៤ សប្តាហ៍	ត្រូវរៀបចំកិច្ចពិគ្រោះយោបល់ជាមួយគ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធ
៩	ការអនុម័ត និងការផ្សព្វផ្សាយ	៤ សប្តាហ៍	អនុម័តដោយប្រធានក្រសួងឬស្ថាប័ន ហើយបន្ទាប់ពីទទួលបានការអនុម័ត ផែនការនេះត្រូវផ្សព្វផ្សាយនៅថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិសម្រាប់ជាការណែនាំដល់ការជ្រើសរើសកម្មវិធីនានាសម្រាប់ការរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍របស់ខ្លួន

ជំពូកទី៤

ដំណើរការអនុវត្តផ.យ.អ.វ.

៤.១ ការទទួលខុសត្រូវសម្រាប់ការអនុវត្តផ.យ.អ.វ.

ការអនុវត្តផ.យ.អ.វ.គឺជាការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ននៅតាមវិស័យ រដ្ឋបាលថ្នាក់ក្រោមជាតិ អង្គការសង្គមស៊ីវិល និងវិស័យឯកជន។ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវរៀបចំផ.យ.អ.វ. ដែលមានគោលដៅ គោលបំណងយុទ្ធសាស្ត្រ និងកម្មវិធីរបស់វិស័យ ដែលបន្សីុជាមួយគោលបំណងរបស់ផ.យ.អ.ជ.។

៤.២ សង្គតិភាពរវាងក្របខ័ណ្ឌចំណាយរយៈពេលមធ្យមជាមួយផ.យ.អ.ជ.និងផ.យ.អ.វ.

ការរៀបចំផ.យ.អ.វ. និងក្របខ័ណ្ឌចំណាយរយៈពេលមធ្យមត្រូវផ្អែកលើអាទិភាពនានានៅក្នុងផ.យ.អ.ជ.។ ដំណើរការរៀបចំក្របខ័ណ្ឌចំណាយរយៈពេលមធ្យម ត្រូវផ្តោតលើការវិភាគលើគោលបំណងនិងអាទិភាពជាតិដែលមានចែងក្នុងផ.យ.អ.ជ. ដែលផ្តល់ជាមូលដ្ឋានសម្រាប់រៀបចំបេសកកម្ម និងគោលបំណងរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន។ ថវិកានៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌចំណាយរយៈពេលមធ្យម ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយផ្អែកលើចំណាយរបស់ផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំនៅក្នុងផ.យ.អ.ជ.។ ដូចនេះ រយៈពេលព្យាករណ៍ក្នុងក្របខ័ណ្ឌចំណាយរយៈពេលមធ្យមត្រូវដូចគ្នាជាមួយរយៈពេលរបស់ផ.យ.អ.ជ.និងផ.យ.អ.វ.។

៤.៣ ការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំ

គោលនយោបាយនិងកម្មវិធីរបស់វិស័យត្រូវបំបែកជាសកម្មភាពរួចដាក់បញ្ចូលក្នុងផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំរួមជាមួយនិងថវិកា បំបែកទៅតាមក្រសួង ស្ថាប័ននៅតាមវិស័យ។ ការរៀបចំផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំត្រូវផ្តោតលើចំណុចខាងក្រោម៖

- សកម្មភាពដែលត្រូវអនុវត្ត
- អ្នកអនុវត្តសកម្មភាព និងពេលវេលាសម្រាប់ការអនុវត្ត
- ការចូលរួមរបស់ដៃគូអភិវឌ្ឍ និង
- ថវិកាដែលបង្ហាញអំពីចំណាយរបស់សកម្មភាពដែលបានគ្រោងទុក

ទំនាក់ទំនងផែនការសកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំវិស័យជាមួយថវិកាជាតិប្រចាំឆ្នាំ

ថវិកាជាតិ គឺជាឧបករណ៍សំខាន់សម្រាប់ការអនុវត្តផ.យ.អ.ជ. ហើយចំណាយរបស់ផ.យ.អ.វ.បានឆ្លុះបញ្ចាំងអំពីចំណាយប៉ាន់ស្មានដែលនឹងកើតឡើងនៅពេលអនុវត្តផ.យ.អ.ជ.។ ក្នុងន័យនេះ ផ.យ.អ.វ.ត្រូវបញ្ចូលចំណាយរបស់បុគ្គលិក រដ្ឋបាល និងសកម្មភាពវិនិយោគ ដែលចូលរួមចំណែកដល់ការសម្រេចបានគោលបំណងនានារបស់វិស័យ។ ដូចនេះ ក្រុមការងារដែលរៀបចំផ.យ.អ.វ. ត្រូវកំណត់អំពីតម្រូវការជាតុ

ចូលគ្រប់ប្រភេទ និងប៉ាន់ស្មានចំណាយសម្រាប់សកម្មភាពនីមួយៗ។ ដើម្បីធានាចំណាយរបស់សកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំនៅក្នុងផ.យ.អ.វ.ដាក់ចូលក្នុងថវិកាជាតិ ការរៀបចំចំណាយរបស់សកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំនៅក្នុងផ.យ.អ.វ. ត្រូវគោរពតាមដំណើរការនៃក្របខ័ណ្ឌចំណាយរយៈពេលមធ្យម ដែលបានផ្សារភ្ជាប់ចំណាយរបស់វិស័យជាមួយនឹងគោលដៅ គោលបំណង សកម្មភាព ធាតុចេញ និងលទ្ធផលរបស់វិស័យទៅនឹងថវិកាជាតិ។

ដើម្បីមិនឲ្យប៉ះពាល់ដល់ពេលវេលាអនុវត្ត ចំណាយប៉ាន់ស្មានរបស់សកម្មភាពប្រចាំឆ្នាំ ត្រូវឆ្លើយតបនឹងលំហូរធនធានតាមពេលកំណត់ ដែលមាននៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌចំណាយរយៈពេលមធ្យម។

៤.៤ ការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ

ក្រសួង ស្ថាប័នតាមវិស័យត្រូវតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃការអនុវត្តផ.យ.អ.វ.។ ប្រព័ន្ធតាមដាន ត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃសម្រាប់វិស័យត្រូវដាក់ឲ្យដំណើរការសម្រាប់រៀបចំផែនការនិងថវិកា តាមដាន និងរាយការណ៍ ហើយពេលវេលានិងការរៀបចំសម្រាប់ការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃត្រូវចែងឲ្យបានច្បាស់លាស់នៅក្នុងផ.យ.អ.វ.។ ដើម្បីជាធាតុចូលសម្រាប់ការវាយតម្លៃជារួមនិងការវាយតម្លៃផ.យ.អ.ជ.ផងកាលបរិច្ឆេទសម្រាប់ការវាយតម្លៃផ.យ.អ.វ. ត្រូវធ្វើឡើង០២ខែមុនកាលបរិច្ឆេទការវាយតម្លៃរបស់ផ.យ.អ.ជ.។ គណកម្មការជាន់ខ្ពស់សម្រាប់ការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ ត្រូវផ្តល់គោលការណ៍ណែនាំស្តីពីការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃ ព្រមទាំងកាលបរិច្ឆេទសម្រាប់ការវាយតម្លៃនានារបស់ផ.យ.អ.ជ.។

ប្រព័ន្ធតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃវិស័យនឹងត្រូវបង្កើតឡើងនិងបញ្ចូលទៅក្នុងគ្រប់ដំណាក់កាលនៃវដ្តរបស់កម្មវិធី ចាប់ពីការកំណត់រហូតដល់ការវាយតម្លៃ។ សម្រាប់រយៈពេលរបស់ផ.យ.អ.វ. ប្រព័ន្ធនេះនឹងបង្កើតរបាយការណ៍តាមពេលកំណត់ស្តីពីវឌ្ឍនភាព ដើម្បីផ្តល់ព័ត៌មានចាំបាច់ដល់អ្នកគ្រប់គ្រង ជួយឲ្យកម្មវិធីដំណើរការរលូន ជូនព័ត៌មានដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធថាតើសកម្មភាព ដែលអនុវត្តរួចសម្រេចបានគោលបំណងរបស់វិស័យដែរឬទេ និងគូសបញ្ជាក់អំពីលទ្ធផលដែលមិនបានគ្រោងទុក។ ផ.យ.អ.វ.ទាំងអស់ត្រូវដាក់បញ្ចូលសូចនាករឲ្យបានត្រឹមត្រូវសម្រាប់វិស័យនីមួយៗ ដោយយ៉ាងហោចណាស់ត្រូវមានសូចនាករចំនួនមួយទាក់ទងនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងសូចនាករដទៃទៀតដែលឆ្លុះបញ្ចាំងបញ្ហាអន្តរវិស័យ។ ដូចនេះ ប្រព័ន្ធតាមដាន ត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃនឹងត្រូវដាក់បញ្ចូលតារាងតក្កៈនិងបញ្ជីសូចនាកររបស់វិស័យ។

ដើម្បីសម្រួលនិងគាំទ្រការតាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃដែលផ្អែកលើភស្តុតាង គ្រប់វិស័យទាំងអស់ត្រូវបង្កើតប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន។ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មាននេះមានការប្រមូល ដំណើរការ វិភាគ បកស្រាយ សរសេរ និងបង្ហាញទិន្នន័យសម្រាប់សូចនាករសំខាន់ៗ មេរៀននិងសារគោលនយោបាយដែលទាញចេញពីទិន្នន័យដែលប្រមូលបាន និងការប្រើប្រាស់មេរៀននិងសកម្មភាពគ្រប់គ្រង សម្រាប់កែលម្អការអនុវត្ត។

ឧបសម្ព័ន្ធទី១ : ម៉ាទ្រីចស្តីពីតម្រូវការចំណាយ

បរិយាយ (កម្មវិធី អនុកម្មវិធី និងសកម្មភាព)	ចំណាយប៉ាន់ស្មាន		អង្គភាពទទួលខុសត្រូវ
	ចំណាយចរន្ត	ចំណាយវិនិយោគ	

ឧបសម្ព័ន្ធទី២ : ម៉ាទ្រីចស្តីពីការតាមដានត្រួតពិនិត្យការអនុវត្ត

សូចនាករ	ឯកតា	២០១៧ ទិន្នន័យមូលដ្ឋាន	២០១៨ ប៉ាន់ស្មាន	ចំណុចដៅតាមឆ្នាំ					ប្រភពទិន្នន័យ	អង្គភាពទទួលខុសត្រូវ
				២០១៩	២០២០	២០២១	២០២២	២០២៣		